

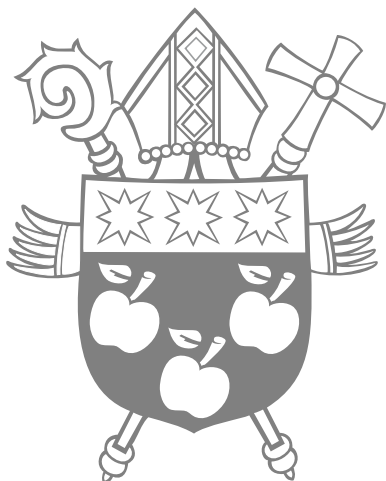
PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

DIECÉZNÍ ČASOPIS

Setkání

3

březen
2010
ročník
XX.

Louis Evely: Šťastná vina

Pokání je obrácení a obnovení. V pokání se obrácíme k pravému Bohu, který nás volá něžně a s milosrdenstvím. Pokání je setkání s Bohem, který je tak plný lásky, že nemáme strach z trestu a že se jen bojíme, abychom ho nezranili.

Před pravým Bohem vidíme, jak jsme hříšní. Nevíme, co nám chybělo, dokud nám to nebude vráceno. Když odcházíme ze zpovědnice, poznáváme, co bylo nutno vyznat. Nejhorší zmrzačení je takové, jež si nejsme vědomi. Takový člověk

musí být milován s nekonečnou něžností a trpělivostí, aby se současně probudil k vědomí, co vše mu bylo odňato, a k radosti z toho, co mu bylo nabídnuto.

Ano, největší radostí je radost z odpuštění. Bohužel to není největší radost na zemi, ale na nebi. Mezi anděly na nebi je větší radost z jednoho hříšníka, který vstupuje do zpovědnice, než z devadesáti devíti spravedlivých, kteří si myslí, že ještě nepřišel pravý okamžik, které nic netísní a kteří ještě mohou čekat.

Víkend pro dívky v Nové Cerekvi

Víkend pro dívky v Nové Cerekvi jsme začaly 26. 2. 2010 společnou večeří. Poté jsme se přesunuly do podkrovní, kde nám paní Hunalová vyprávěla příběh „O smutné princezně“. Tato pohádka nás nabádala, abychom si víc všímaly věcí, které nám dává Bůh (ptačí zpěv, tekoucí voda, vítr...) a radovaly se z nich. Příběh byl velice zajímavý a poučný. Mohly jsme používat kamínky, korálky, kuličky a všechny nás to moc bavilo.

S Janou Šaškovou jsme dělaly imaginaci. Imaginace byla zaměřena na poznávání našeho ženského nitra. Hodně se nám to líbilo.

Tento večer jsme ukončily společnou modlitbou na téma „Podobenství o perle.“ „Z každého obyčejného dne se může stát den neobyčejný, jako se z drobného až nepodstatného zrna písku může stát překrásná perla.

Sobotu 27. 2. 2010 jsme začaly v 7.30 snídaní. Dopoledne byla pro nás mše svatá s panem kaplanem J. Hambergerem v místním kostele. Při ní jsme zpívaly písničky, které jsme si to ráno již nacvičily. Po mši svaté následovala beseda s paní Marikou Kašparů. S ní jsme si za-

jímavě povídaly o ženském a mužském srdci a o chození s chlapci. Následoval oběd a po něm jsme se rozdělily do dvou skupin. První hrála hry s Janou Šaškovou a druhá vytvářela krásné velikonoční pohlednice s Hankou Pechovou.

Během víkendu jsme se naučily spoustu nových tanců. Navečer přijela animátorka Katka Hejdová. S ní jsme hrály legrační hry, při kterých jsme se velmi nasmály.

Další na programu byla reflexní masáž s Janou Šaškovou. Byla hodně příjemná a mohly jsme si zkusit masírovat se i vzájemně. Krásně jsme si při ní odpočinuly.

Sobotní modlitba byla o chvále Božího stvoření. Každý na světě je jedinečný a nezastupitelný, každý má na zemi své místo.

V neděli ráno jsme se o společné snídani sešly a zhodnotily jsme uplynulý víkend. Všechny jsme se shodly, že se nám moc líbil. Požehnaly jsme si společným tancem a odebraly jsme se do kostela slavit nedělní mši svatou. Po ní jsme se rozjely domů. Děkujeme všem za přípravu celé akce!

Kateřina Rajdliková, účastnice setkání

OBSAH

Tertullian 3	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ 3	3
Kněžský náhrobník u sv. Vojtěcha ve Lštění 4	4
Připravuje se výstava o Ježíši Kristu..... 5	5
Sestra roku ČR 5	5
Strmilovský pro-life víkend 12.–14. 2. 2010 6	6
Kněžství je láskou Ježíšova srdce 8	8
Výroční konference Sdružení Ackermann-Gemeinde 9	9
Poslední zprávy od našich oblátů - misionářů z Haiti a Pákistánu 9	9
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Pomoc, která se nedá vyčíslit penězi 10	10
Být cizincem 10	10
Zemřel stár a sytý dnů 10	10
1+1 se nemusí vždy rovnat 2 10	10
Knížní novinky na TF JU v Českých Budějovicích 11	11
Pozvánka k sv. Jiří do Blanska u Kaplice 11	11
K 100. výročí narození prof. dr. Jaroslava Kadlece 11	11
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Literárně výtvarná soutěž „Naše rodinná oslava“ 12	12
„Prázdné hnízdo“ a co teď? 12	12
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Katecheze u nás 13	13
Ohlédnutí za masopustem 14	14
Postní doba s dětmi 14	14
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Zprávy z proběhlých akcí 15	15
Plánované akce 15	15
Novinky a změny 15	15
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Konec masopustu 16	16
Když chce být vypravěč nudný, poví všechno 16	16
K četbě a studiu doporučujeme 17	17
PERSONALIA 17	17
Radio Proglas 18	18
Josyf Slipyj 19	19

Příští číslo

vyjde 19. dubna 2010.

Uzávěrka je 7. 5. 2010.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzercí:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: duha@vol.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintíř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 13 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzercí.

TERTULLIÁN

V postním období se spolu s Tertullianem († kolem r. 240) zamysleme nad smyslem a účinkem půstu. Tertullianův spis O půstu (De ieiuniis, PL 2, 953–978) sice pochází z období, v němž Tertullian tihl k montanismu a bránil montanistickou přísnou postní praxi proti vlažnému půstu ostatních křesťanů, nicméně zde nalezneme mnoho užitečných myšlenek. Podle Tertulliana vede přílišné soustředění se na jídlo k hříchu. Půst člověka osvobozuje od lpění na pozemských věcech (např. na jídle) a vede ho k vyšším věcem:

„Adam dostal od Boha nařízení nejíst ze stromu poznání dobrého a zlého, okusí-li z něj, zemře. Adam se však... podrobil raději svému žaludku než Bohu, dbal více na jídlo než na přikázání; spásu prodal za hrdlo. Pojedl a zahynul: mohl být spasen, kdyby dodržel půst od jednoho malého stromu. Od této doby trvá touha po tělesném a odmítání duchovních věcí.“ Příčinou Adamova pádu byla jeho touha po zakázaném jídle. Tertullian proto považuje jídlo za jed, hlad pak za protijed, díky němuž je možné znovu nabýt spásy. Souvislost mezi touhou po jídle a hříchem je možné sledovat od Adamova pádu přes celé období biblických dějin. Lidé často dbali více na svoje břicho než na Boha. Když byli Izraelité vyvedeni z Egypta, zanedlouho začali reptat a vzpomínat na hojnost pokrmů v egyptské zemi: *...Vždyť jste nás vyvedli na tuto poušť, jen abyste celé toto shromáždění umožili hladem (Ex 16, 3). Když jim pak Bůh seslal manu, opět se bouřili: Kdo nám dá najíst masa?... Jsme už celí seschlí, nevidíme nic jiného než tu manu (Num 11, 4).* Nespokojili se s nebeským chlebem, vyžadovali pestré pokrmy a brzy přestali důvěřovat Hospodinu.

Tertullian dále ukazuje, že člověk naplněný masem a vínem snáze upadá do smyslnosti a zapomíná na Boha: *„Pak se lid usadil k jídlu a pití. Nakonec se pozvedli ke hrám“ (Ex 32, 6).* Rozuměj zde dobře mírnému jazyku Písma: hry by vůbec nebyly zmíněny, kdyby se nejednalo o hry nevážné. Ostatně, kdo by dbal náboženství, kdyby místa jeho paměti byla uchváćena a údy jeho moudrosti zabráný? Nikdo si, tak jak by se slušelo, jak by to bylo správné a prospěšné, nevzpo-

Pokračování na 4. straně.

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

15. 3.	(po)	České Budějovice, biskupství - Setkání generálních vikářů – biskup Jiří
15.-16. 3.	(út)	Vranov u Brna - Rada charity ČR – biskup Pavel
17. 3.	(st)	Český Krumlov - Vizitace – biskup Pavel
18. 3.	(čt)	Jihlava - Setkání s hejtmanem kraje Vysočina a s biskupy sousedních diecézí Brno a Hradec Králové – biskup Jiří
		Prachatice - Svěcení zákl. kamene Domova Matky Vojtěchy pro nemocné Alzheimerovou chorobou (16 hod.) – biskup Pavel
19. 3.	(pá)	České Budějovice, kaple sv. Josefa (Na Sadech) – Sv. Josef (17 hod.) - biskup Jiří
19.-21. 3.	(pá-ne)	Cvikov - Rekolekce pro mládež – biskup Pavel
20. 3.	(so)	Nepomuk – Pouť k uctění mučednické smrti sv. Jana Nepomuckého (11 hod.) – biskup Jiří
22.-24. 3.	(po-st)	Svatá Hora – Pracovní setkání vikářů českobudějovické diecéze – oba biskupové
25. 3.	(čt)	České Budějovice, biskupství – Vikariátní konference vikariátu Č. Budějovice- venkov – biskup Jiří
		Pelhřimov – Mše sv. (18 hod., od 16 hod. zpověď) – biskup Pavel
26. 3.	(pá)	České Budějovice, magistrát - Vernisáž výstavy – biskup Jiří
		České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Mše sv. (17 hod.) – biskup Pavel
27. 3.	(so)	České Budějovice - Diecézní setkání mládeže před Květnou nedělí – oba biskupové
28. 3.	(ne)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Květná neděle (9 hod. – klášter, následuje průvod do katedrály a mše sv.) – biskup Jiří
30. 3.	(út)	Tábor - Uvedení nového armádního kaplana do služby (17 hod.) – biskup Pavel
1. 4.	(čt)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Zelený čtvrtek, Pontifikální mše sv. se svěcením olejů a obnovou kněžských slibů (9 hod.) – oba biskupové
		České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – mše sv. na památku Večeře Páně (17 hod.) – biskup Jiří
2. 4.	(pá)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Velký pátek (17 hod.) – biskup Jiří
3. 4.	(so)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, velikonoční vigilie (20 hod.) – biskup Jiří
4. 4.	(ne)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Neděle Zmrtvýchvstání Páně (9 hod.) – biskup Jiří
8. 4.	(čt)	Praha, Arcibiskupský seminář – Mše sv. – biskup Pavel
10. 4.	(so)	Praha, katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha - Slavnostní bohoslužba při příle- žitosti převzetí úřadu pražského arcibiskupa Mons. Dominikem Dukou, OP (10 hod.) – oba biskupové
12.-17. 4.	(po-so)	Filadelfie, USA – Pouť k sv. Janu Neumannovi – oba biskupové
19.-21. 4.	(po-st)	Praha – Zasedání ČBK – oba biskupové

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Pokračování ze 3. strany.

mene na Boha v čase, ve kterém obvykle člověk zapomíná i sám na sebe. Jídlo každou sebekázeň buď zabíjí nebo zraňuje. Lžu, jestliže i sám Pán ve své výtce Izraeli nepovažoval sytost za příčinu jeho zapomnitelnosti: *Ješurín ztuchl a zblýněl, ztuchl jsi, obrostl tukem a ztloustl. Bohem, který ho učinil, opovrhl, potopil Skálu své spásy* (Dt 32, 15). V téže knize přikazuje vyvarovat se té samé příčiny: *Až se dosyta najíš a vystavíš si pěkné domy a usídlíš se, až se ti rozmnoží skot a brav, až budeš mít hodně stříbra a zlata, až se ti rozmnoží všechno, co máš, jen ať se tvé srdce nevypíná, takže bys zapomněl na Hospodina, svého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví* (Dt 8, 12). ... Ostatně ten, jehož srdce bylo obvykle považováno za „pozvednuté“ spíše než za „vykrmené“, držel půst v rozporu s možnostmi lidské přirozenosti čtyřicet dní a stejný počet nocí, zatímco mu sílu dodávala duchovní víra, aby poté spatřil očima Boží slávu a svými ušima uslyšel jeho hlas a srdcem porozuměl Božímu zákonu, že *nejen chlebem žij je člověk, ale každým slovem Božím* (Lk 4, 4); a ani tohoto samotného Mojžíše živého Bohem, ani jeho půst sycený Božím jménem, nemohl kontemplovat lid, tučnější než on. Po zásluze se mu tedy Pán ukázal...

Tertullian pokračuje důkazy z Nového zákona. V Lk 2, 36-38 se píše o prorokyni Anně, dceři Fanuelově, která poznala v dítěti Pána a *mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupení Izraele*. Tato vdova se postila a nevycházela z chrámu a právě jí, stejně jako Mojžíšovi, dal Bůh milost poznat Krista. „Zanedlouho pak Pán posvětil svůj křest (a skrze svůj křest i křest všech ostatních) postem, i když měl moc učinit z kamenů chleby (Lk 4, 3) a snad by i Jordán mohl proměnit v tekoucí víno, kdyby byl býval „nenasyta“ a „píjan“. Ale nikoliv, Pán raději díky ctnosti pohrdání jídlem uvedl „nového člověka“, aby pokořil „starého“ a ukázal, že pomocí hladu se stává silnějším a odolnějším vůči ďáblu, který jej pokouší prostřednictvím jídla. Poté nařídil, aby se přikázání postit se vykonávalo „beze smutku“ (srov. Mt 6, 16-18). Proč by totiž mělo být smutné to, co je prospěšné? Rovněž učil, že půstem lze bojovat i s mnohem hroznějším démonem. Nelze se divit, že tou samou činností (půstem) lze jak vyhnat nečistého ducha, tak i přijmout Ducha svatého. Konečně, centurion Kornelius, o němž víme, že se tvrdě postil, dostal dokonce před svým křtem dar Ducha svatého a nadto i dar prorockví. Navíc i apoštol v 2. listě Korintánům vyjmenovává vedle námahy, strastí a útrap rovněž „mnohé posty“ (2. Kor 11, 27).“

V závěru svého spisku Tertullian naposledy vybízí k půstu, který je zbraní v boji proti zlu, jak dokládá i Písmo: *Oblečte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zla postavit na odpor; všechno překonat a obstát* (1 Ef 6, 12-13).

Tereza Poštová

Kněžský náhrobník u sv. Vojtěcha ve Lštěni

Téměř symbolicky v polovině probíhajícího kněžského roku vyšel ve sborníku Prachatického muzea Zlatá stezka č. 15/2008 článek s výmluvným názvem Náhrobník v podlaze kostela sv. Vojtěcha ve Lštěni aneb Kněžské putování P. Františka Adama Hlaváče (1696-1743).

Děj se odvíjí od náhrobníku nyní částečně ukrytého pod kobercem před schodem do presbytáře, který s velkou pravděpodobností označuje hrob svatovojtěšského faráře Hlaváče, jehož památce je podle nápisu věnován. Kněžské náhrobníky z období baroka, které se doposud nacházejí v některých kostelích, bývají – pokud je zcela nesešel zub času – dobře rozpoznatelné podle podoby a způsobu umístění. V horní části vytesané atributy kněžského stavu – kalich a hostie – směřují k (obyčejně hlavnímu) oltáři. Pohled na ně vyvolává vděčnou vzpomínku na všechny Boží služebníky, kteří v místě jako duchovní pastýři pečovali o duše našich předků.

Dochované písemnosti namnoze úřední povahy zase přibližují životní příběh člověka-kněze, provázeného radostmi i strastmi duchovenského poslání. Pater Hlaváč (nar. 1696, vysvěcen 1721) až na samý počátek své kněžské dráhy ve středních Čechách obdělával vinici Páně převážně na Šumavě a v Pošumaví. Rodák z královského města Klatov setrval dvacet let v podřízeném postavení nejprve jako pomocný duchovní u stárnoucích farářů (Bezno, Bohumilice) a poté jako sídelní kaplan ve filiální farnosti (Vlachovo Březí – Předslavice; Husinec). Zastával i duchovního správce, zaneprázdněného jinými úkoly (Vodňany). Působil též jako zámecký kaplan s určitými povinnostmi v duchovní správě (Orlík). O jeho vědomostech a dovednostech jasně vypovídá skutečnost, že déle než rok pracoval jako arcibiskupský misionář na území obou tehdejších krajů na jihu Čech. Za nejlepší misii však považoval vlastní farnost, které se po přechodu na význam-

ným schwarzenberský patronát a po dalších profesních peripetech dočkal na podzim roku 1742 ve věku 46 let. Jeho nástup k sv. Vojtěchu do Lštěni i krátký jemu tam vyměřený čas poznamenaly průvodní jevy válek o dědictví rakouské (1740-1748). Jenom nakrátko se stal sousedem svého bratra P. Václava Františka Hlaváče, faráře ve Svaté Maří, který se staral o jejich zestárlé rodiče a jiné příbuzné. Obětavého svatovojtěšského faráře počátkem března 1743 zkosila nakažlivá nemoc, která jej neušetřila při službě potřebným. Nedožil se slavnostního vysvěcení farního kostela sv. Vojtěcha dne 23. dubna 1743 po zásadní přestavbě, která mu vtiskla současnou podobu. Kostel sv. Vojtěcha ve Lštěni, zdaleka viditelný na jednom z vrcholů táhlého hřebene na rozhraní Prachaticka a Vimperska v nadmořské výšce bezmála 900 metrů, od nepaměti přitahuje srdce poutníků. Vždyť do nebe je odtud blíž. Místo, na kterém podle pověsti kdysi dávno stanul sám sv. Vojtěch a požehnal odtud české zemi, na první pocit upoutá svojí krásou a také domácký srdečným rázem bohoslužeb. Mše sv. se tu nyní slouží pouze poslední neděli v měsíci, duchovní otec P. Jan Janoušek dojíždí ze Čkyně. Jinak se koná bohoslužba slova. Zdejší jarní hlavní pout' je však již po staletí vyhlášenou v širokém okolí. Půvabný svatovojtěšský kostelík se zaplní do posledního kousku místečka, ale vládne tu Duch pokoje. Těšíme se na setkání s Pánem i s Vámi u sv. Vojtěcha ve Lštěni při poutní mši sv. v neděli 25. dubna 2010 od 10.30 hod., kterou bude sloužit P. Mgr. Adolf Pintíř, generální vikář českobudějovické diecéze. *Sp.*

P. S. Mnozí účastníci pouti opět na hřbitově zamíří ke hrobu posledního tamního faráře P. Josefa Lence, oblíbeného kněze a malíře-samouka, který u sv. Vojtěcha sloužil téměř půl století (1938 – 1985) a od jehož úmrtí letos 1. května uplyne již 25 let.

Římskokatolická farnost Římov zve na

ŘÍMOVSKÉ PAŠIJE

Zpěvem a modlitbou budou zbožní věřící doprovázet Krista, svého Spasitele, Římovskými pašijemi

o Květné neděli 28. března ve 13 hod.

Vyjdeme v Duchu a v Pravdě od misijního kříže z poutního areálu touž křížovou cestou, již kráčet náš Pán pro naši spásu od večeraďla, kde se rozloučil se svou Matkou.

Římovské pašije o 25 zastaveních jsou přesnou a pravděpodobně jedinou kopií Jeruzalémských pašijí, které již staletí v Davidově městě nejsou.

Na 6,5 km křížovou cestu doporučujeme obutí do nepohody.

Kristovo utrpení – Passio Christi budeme zbožně rozjímat na Římovských pašijích také na Velký pátek od 12 hodin.

Blíží informace na tel. číslo 387 987 244, mobil 723 064 946.

Vikariátní katechetické středisko Tábor a Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty

vás srdečně zvou na

VELIKONOČNÍ DÍLNU V EMAUZÍCH na Klokotech (bývalá škola) na Zelený čtvrtek 1. dubna 2010

začátek v 9 hod.; závěr dle zájmu dětí

Budeme vyrábět: pomlázky, zdobit kraslice, velikonoční dekorace apod.

S sebou: přezůvky, vyfouklá vajíčka, igelitku nebo krabičku na výrobky

Po skončení dílny bude opět uspořádán „malý trh“ výrobků. Vyrobené věci budeme nabízet také po mši svaté na Boží hod velikonoční (v Klokotech). Výtěžek z této akce bude zaslán na misie otci Güntheru Ecklbauerovi, OMI do Pákistánu.

Blíží informace: M. Samcová (tel. 381 239 064 večer nebo 603 331 002), P. J. Můčka, OMI (731 402 862), J. Pecherová (723 331 951).

Připravuje se výstava o Ježíši Kristu

Muzeum Šumavy pokračuje v sérii svých umělecko-historických výstav věnovaných křesťanské ikonografii. Jako autor na nich tradičně spolupracuje přední historik umění, profesor Karlovy univerzity, PhDr. Ing. Jan Royt, ředitel Ústavu pro dějiny umění FF UK v Praze. Po výstavách jako Lidová zbožnost na Šumavě, Sv. Jan Nepomucký, Lidové devocionálie, Barokní kultura, Sv. Vintř a poustevnictví, Poslové nebes, Zahrada mariánská, Dítě Ježíš, Memento mori! a další, přichází letos na řadu expozice s názvem Kristus v umění věků. Muzeum Šumavy tu bude prezentovat jednak své vlastní sbírkové předměty a jednak řadu uměleckých památek 15.-20. století, vypůjčených ze sbírek českých muzeí a galerií, církve i soukromníků. Výstavní prostory v Kašperských Horách naplní ukázkami domácího i evropského umění - obrazy, grafikou, plastikami i pracemi uměleckého řemesla. Vedle děl mistrů zde najde své místo rovněž lidová tvorba jako dřevorezby nebo podmalby na skle, objeví se také ikony. Velká skupina předmětů z vlastních sbírek Muzea Šumavy se s předstihem podrobovala restaurování v ateliéru akademického malíře Jana Hály z Lažánek u Blatné.

Díky spolupráci regionálního nakladatelství Karmášek v Českých Budějovicích vyjde v edici Historie k výstavě bohatě ilustrovaná doprovodná kniha autora Jana Royta, věnovaná ikonografii Ježíše Krista v dílech domácího i světového umění. Publikace bude šířena nejen v místě konání výstavy, ale také v síti knihkupectví. V rámci příprav expozice vznikla rovněž aktuální studie známého českého teologa, profesora Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích Karla Skalického „Ježíš Nazaretský - Otázka a výzva člověku naší doby“. Umělecko-historická výstava v Kašperských Horách tak rozšiřuje svůj záběr o podněty k poznání ústřední postavy křesťanství, osobnosti, která jedinečným způsobem a nesmazatelně poznamenala charakter velké části naší civilizace. Rovněž tuto Skalického knížku z produkce Teologické fakulty Jihočeské univerzity si budete moci koupit v době konání kašperskohorské výstavy.

Výstava Kristus v umění věků se uskuteční v době květen - říjen 2010 ve výstavních prostorách Muzea Šumavy v Kašperských Horách. Slavnostní zahájení je plánováno už na 28. duben v návaznosti na program mezinárodní konference Poutní cesty a Šumava, kterou připravuje regionální centrum pro rozvoj venkova, působící v oblasti Českého lesa a Šumavy - AgAkcent. Chystanou výstavu by měly doprovodit přednáškové a koncertní akce.

PhDr. Vladimír Horpeniak,
Muzeum Šumavy Kašperské Hory

SESTRA ROKU ČR

V celostátní soutěži SESTRA ROKU ČR za rok 2009 se stala vítězkou ankety a titul „SESTRA MĚHO SRDCE“ získala staniční sestra našeho hospice S. M. Anežka Anna Polehlová, SCB. Cenu obdržela a převzala z rukou významných osobností politického a odborného zdravotnického života při slavnostním galavečeru 25. 2. 2010 v Paláci Žofín na Slovanském ostrově v Praze.

Anna Polehlová, řeholní sestra Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, pracuje v Hospici sv. Jana N. Neumanna 5. rokem. Tato zdravotní sestra vstoupila do řádu v roce 1996 a přijala řeholní jméno patronky naší vlasti, proto ji všichni říkají sestra Anežka. V hospici pracuje jako staniční sestra téměř od počátku provozu zařízení. První tři roky provozu pracovala jako zastupující vrchní sestra za kolegyni na mateřské dovolené.

S. M. Anežka, SCB se narodila v Rapoticích u Brna. Vystudovala střední zdravotnickou školu. Absolvovala pomaturitní specializační studium v oboru ošetrovatelství v geriatrii. Pracovala v pražské Nemocnici Pod Petřínem, později v nemocnici v Albrechticích. Ve zdravotnictví pracuje celý svůj profesní život - celkem již přes 20 let. V hospici patří k nejzkušenějším sestrám. Rovněž se aktivně účastní odborných konferencí, pomáhá připravovat programy pro pozůstalé

Sestře Anežce blahopřeje mezi prvními její vrchní sestra.

nebo dobrovolně navštěvuje nemocné v domácnosti.

Sestra Anežka je živoucím ztělesněním a příkladem toho, že v českém zdravotnictví působí lidé, kteří chápou své povolání jako poslání. Je pracovitá, zodpovědná, odborně erudovaná, obětavá a zároveň skromná, tichá, vždy usměvavá. Ráda slouží našim těžce nevléčitelně nemocným a umírajícím pacientům. Svoji obětavostí, laskavostí, nezištností a něhou si získává srdce pacientů i jejich rodin.

Kromě vysoké míry odborné zdravotnické erudice a zaškolování mladších a méně zkušených kolegyní, se věnuje duchovním potřebám pacientů, kterým pomáhá nalézat odpovědi na otázky, jež je tíží na konci jejich dní... Kontakt s nemocnými je pro ni opravdovou radostí. Nejtěžším úkolem pro ni je vybrat si dovolenou. Její snad jedinou „nectností“ je skutečnost, že nedodrží pracovní dobu. Tu vysoce překračuje a věnuje se pacientům 12, 14 i více hodin denně, včetně sobot a nedělí. Pokud je vrchní sestrou či ředitelkou „přistižena“ po pracovní době na pracovišti a poslána domů, uposlechně. Ale zpravidla chvíli po té, co nebezpečí opětovného vykázaní pomine, se vrací na oddělení...

-r-

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST ŘÍMOV

slaví v neděli 11. dubna 2010

MARIÁNSKÉ MODLENÍ V AMBITECH ŘÍMOVSKÉ LORETY

a zve na tuto zpívanou

POUŤ RODIN

konanou věrně v duchu 300 leté jezuitské tradice, jinochy i dívky, snoubence, manžele, rodiče, děti i prarodiče, a všechny, kterým leží na srdci obroda rodiny do podoby Rodiny Nazaretské.

8.30 hod. - mše sv. v kostele Svatého Ducha

9.15-12 hod. - mariánské modlení v ambitech Domku svaté Rodiny Nazaretské, který je svatyní rodiny, v níž Loretánskou Pannu zývají zbožní věřící jako patronku svých rodin a domovů.

Bližší informace na tel. čísle 387 987 244, mobil 723 064 946,
e-mail: farnostrimov@centrum.cz

Strmilovský pro-life víkend 12.-14. 2. 2010

Jihočeští Mladí křesťanští demokraté (MKD) uspořádali ve spolupráci s Hnutím pro život ČR (HPŽ ČR) ve Strmilově víkendové setkání s tzv. pro-life tematikou. Bylo plánováno zejména pro mladé zájemce, ale mezi účastníky se nakonec objevili lidé různého věku. Otázka potratů a eutanázie se probírala z různých aspektů, diskuse k tématům byly vždy velmi živé. Velký dík patří, kromě manželů Ucháčových z HPŽ ČR, i manželům Steinhäuserovým ze Strmilova, kteří pro konání akce poskytli zázemí v rodinném penzionu a celou dobu obětavě pečovali o všechny účastníky.

Následující text je osobní výpověď jedné z účastnic setkání (převzato se svolením autorky z internetového časopisu „Duše a hvězdy“).

Zpráva ze strmilovského pro-life víkendu

Ve stručném shrnutí se pokusím představit svou zkušenost s víkendovou sérií přednášek pořádanou jihočeskými MKD a HPŽ ČR, věnovanou pro-life problematice a představení české pro-life scény.

Strmilovský pro-life víkend 12. února zahájil Roman Joch z Občanského institutu přednáškou „Eutanázie – evropský pohled“. Poodhalil mnohé negativní aspekty spojené s eutanázií, o kterých možná nevědí ani jejich zastánci nebo lidé vůči této problematice lhostejní. Poukázal na to, že stejně jako u umělých potratů, ani u eutanázie v žádném případě nejde vždy o svobodnou volbu člověka, který si ji nechá provést. Upozornil na tragédii sebevraždy jako takové, která se multiplikuje tím, že do tohoto aktu vstoupí další osoby, především „asistent“, jehož bychom se nezdřáhali vzhledem k okolnostem eutanázie nazvat spíše katem. Ani zákonné ošetření této procedury není bez trhlin, naopak, ustupuje se dokonce z původních podmínek pro udělení tohoto zákroku, čímž se celá společnost dostává do vážného ohrožení.

V sobotu 13. února přednášela Michaela Freiová z Res Claritatis na téma „Umělé potraty jako ženské právo“. Na základě svých četných zkušeností s konferencemi na dané téma a studií, kterými se zabývala, došla k závěru, že feminismus a jeho aktivity a zásahy do života lidí, pod rouškou posílení ženských práv, pracují naopak na degradaci ženství, jejich postoje se reflektují v komerčních a slaboduchých televizních seriálech. Svými zákroky znemožňují ženám, aby využily zákonného práva na to, aby manžel finančně zajistil jejich rodinu, muž má totiž podle práva vyživovací povinnost a ženy o této skutečnosti vůbec neví. Cítí se provinile, když je manžel živí, cítí povinnost být stejně výdělečně výkonné, ne-li přenést veškerou finanční zodpovědnost pouze na sebe samu. Od toho se poté odvíjí enormní potratovost a neúcta k nenarozenému životu – dítě se stává nepřitelem ženy.

V přednášce na téma „Role katolického politika“, se kterou Radim Ucháč nahradil nepřítomného Jiřího Carbola z KDU-ČSL, vylíčil negativní následky útoku státu a jeho politiky na roli matky a na rodinu jako celek. Pod domněle výhodným zákonem o rovné mzdě jsou ženy vyháňeny z domovů, nuceny vzdát se práva na menší pracovní angažovanost v souvislosti s výchovou

děti, ve školách se pracuje na náslilné homosexuální převýchově – za šikanu se považuje jen to, že se nějaký student nedomnívá, že homosexuální orientace není deviací a rovná se heterosexuální orientaci. Rozvody se bagatelizují, dítě se stává majetkem státu, výchova se institucionalizuje. Toto je jen několik aspektů současného, tradiční rodině nepřejícího, rozmáhajícího se systému v politice.

Na závěr přednášky Radim Ucháč navrhuje několik postupů, které by mravně zodpovědnému politikovi mohly pomoci k dosažení cíle obnovy důstojnosti zákonů o lidském životě a rodině. Během přestávky předseda MKD Petr Jurčík vyzval k Pochodu pro rodinu, akci, jež se má uskutečnit v Brně nejen jako reakce na happening homosexuálů, ale také jako vyznání lidí, kterým není lhostejná budoucnost tradiční rodiny a jejich práv.

Radim Ucháč z HPŽ v přednášce „Jak mluvit o bioetických tématech“ pohovořil o tom, že nestačí znát pravdu a spokojit se s tím, že zastávám ta správná hlediska, ale ve jménu hlavního účelu, a to zprostředkování poselství druhým, musím také hledat vhodné prostředky, přistu-

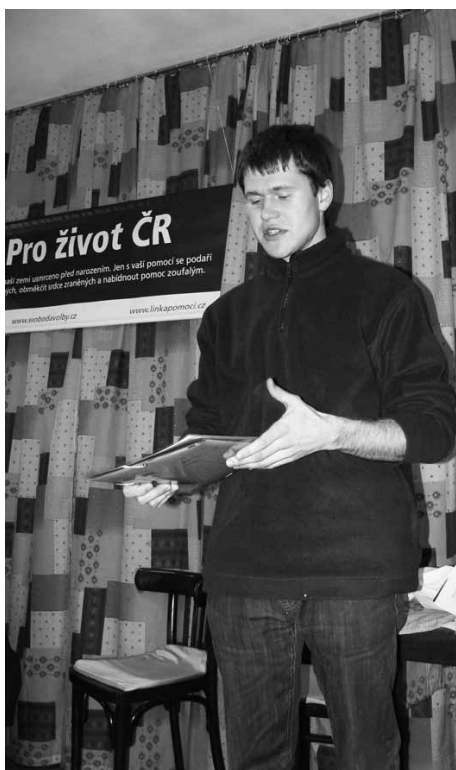
Roman Joch, Michaela Freiová

povat ke každému člověku jako k individualitě, která vyžaduje jiný přístup a styl podání reality o bioetických otázkách. Manipulace médií a většinovou společností je tak silná, že by necitlivá nebo příliš zjednodušující prezentace reality nemusela být produktivní.

Jan Vrána v přednášce „Zkušenosti s projektem Stop genocidě“ popsal činnost občanského sdružení Stop genocidě, která spočívá v celorepublikových petičních výstavách, probíhajících před středními nebo vysokými školami a majícími za cíl ukázat divákům nezkreslenou realitu umělých potratů, pohovořit s nimi o jejich názoru a nabídnout k podepsání petiči na úpravu současného potratového zákona. Zodpověděl také na různé nejasnosti a otázky posluchačů, vybědnuv všechny zájemce ke spolupráci a objasnil některé závažné okolnosti této petiční akce, včetně popisu dosavadních zkušeností s reakcemi okolí.

Gynekoložka Xenie Preiningerová v přednášce „Antikoncepce a umělé oplození z pohledu lékaře“ pojednávala o rozmanitých následcích hormonální antikoncepce nebo nitroděložních tělísek, jak duševních, tak tělesných. Hovořila také o abortivním účinku antikoncepce, tíži postavení věřícího lékaře a zejména gynekologa v prostředí, kdy je zcela osamělý ve své pozici a musí čelit obrovským tlakům. Ve světle výkladu doktorky Preiningerové vyšlo najevo, jak protikladný je mediální obraz záležitosti antikoncepce a interrupci v poměru s realitou, kdy mnohem většímu útisku a nesvobodě jsou vystaveni právě ti, kteří tyto prostředky využít nechtějí. Zajímavá byla poznámka o ekologických následcích užívání hormonální antikoncepce a vlivu jejího užívání na kvalitu vody, životní prostředí a plodnost mužů. Paní Preiningerová také ukázala na modelu plodu dítěte v lůně matky a na potratových přístrojích, jakým způsobem reálně potrat probíhá. Tyto naturalistické obrazy nemohou nikoho otevřeného pravdě nechat v pochybnostech, oč se vlastně jedná.

Zdenka Rybová z poradny pro ženy v tísní Aqua

Jan Vrána z hnutí Stop genocidě.

vitae v příspěvku „**Poradenství a postabortivní syndrom**“ velmi lidským a poutavým způsobem promluvila o svých zkušenostech v poradně Aqua vitae, zmínila nejen případy ženského, ale i mužského postabortivního syndromu, vylíčila příběhy konkrétních situací, do kterých se osoby poznamenané umělými potraty nebo jejich hrozbou dostávají, a různé možnosti vyústění jejich situací.

Miroslav a Jitka Novákoví z Ligy pár párů 14. února v příspěvku „**Antikoncepce a její dopad**“ představili své kursy metody přirozeného plánování rodičovství, zmínili zajímavá fakta o tom, že ne pouze věřící katolíci mají o PPR zájem, ale také nevěřící ekologicky zaměřeni lidé, kteří jsou si vědomi, že polykání chemikálií není nic přirozeného a prospěšného ani člověku, ani životnímu prostředí. V mnohém své argumenty opírali o encykliku Pavla VI. Humanae vitae, Teologii těla Jana Pavla II., biblické pasáže a nikdy nezměnné učení katolické církve o tom, jak se má člověk stavět k antikoncepci a manželskému životu. V tomto, stejně jako v mnoha jiných případech, vyšlo najevo, že nejtvrdšími oříšky jsou kupodivu liberální věřící. Nechtějí se sice vzdát své katolické víry, ale na druhou stranu nejsou ochotni v této otázce poslechnout Boží vůli a z důvodu konformity s okolím (a mnoha jiných) dávají svým jednáním špatný příklad nevěřícím. Na závěr při své rozlučce Ignác Pospíšil (místopředseda Jihočeských MKD) ještě velmi stručně představil Mladé křesťanské demokraty.

Nepřehlédnutelné bylo, že ze všech přednášejících byla znát skutečná radost a hojné plody jejich věrnosti Božímu řádu. Rodiny s dětmi, lékaři, postavení do nelehké situace konfrontace s kolegy, kteří vraždy provádějí a pohoršují se nad těmi, kdo je odsuzují, konfrontace s pacienty, kteří neváhají svou nevoli nad ochranou nenarozených řešit i soudně, manželé, kteří vlastním životem dokazují, jak velkou odměnu dává manželský život podle Božího řádu, diskutující mladí křesťané, kteří se nebojí jít proti proudu tohoto světa – ti všichni se podíleli na výborné atmosféře strmilovského víkendu. Oceňuji také bohatou nabídku informačního materiálu Hnutí Pro život, od stručných letáků o antikoncepci a rodičovství

po zajímavé nekonvenční příběhy k zamyšlení a různá DVD. Za zkušenost s pro-life víkendem jsem nesmírně vděčná všem jeho organizátorům, přednášejícím a jiným účastníkům. Věřím, že vyslechnutí působivých svědectví z úst odborníků na pro-life tematiku by pomohlo obměkčit nejedno srdce, které se dosud nezhrozilo nad panující situací, aby přiložilo ruku k dílu vlastní iniciativy.

Nea Marie Brkičová, studentka FF UK Praha

Foto: Radim Ucháč, HPŽ ČR

Připravila: Iveta Černá

POCHOD PRO ŽIVOT 2010

se uskuteční

v sobotu 20. března.

Předcházet mu bude nejen obvyklá mše u sv. Jiljí, ale rovněž konference na téma „**Pastí umělého oplození**“, která proběhne dopoledne v klášteře dominikánů.

Program:

9-11 hod.

Konference „Pastí umělého oplození“

13-14 hod. - Mše svatá

14.15-16 hod. - Pochod pro život

Přednášející:

Mons. Andreas Laun,

světící biskup salcburský

P. Vít Zatloukal, Sekce pro mládež ČBK

MUDr. Mário Šmehil, gynekolog

Zdeňka Rybová, HPŽ ČR.

Pro účast na konferenci je třeba registrace předem, bližší informace na www.prolife.cz nebo stránkách HPŽ ČR.

(Převzato z internetových stránek Jihočeských MKD.)

Římskokatolická farnost – arciděkanství Nepomuk

srdečně zve poutníky – biskupy, kněze, jáhny, řeholníky a řeholnice, seminaristy a laiky na každoroční pout, letos pořádanou v rámci Roku kněží k

UCTĚNÍ MUČEDNICKÉ SMRTI KNĚZE A HLAVNÍHO PATRONA ČECH SV. JANA NEPOMUCKÉHO († 20. 3. 1393)

Sobota 20. 3. 2010

poutní kostel sv. Jana Nepomuckého („U kolébky sv. Jana“) na náměstí

9.30-10.15

„Pojď za mnou“ – *rozmýšlivý růženec za nová povolání ke kněžství*

10.15-10.45

„Pošli svaté apoštoly své církvi“
Eucharistická adorace

11.00

„Votivní mše svatá o sv. Janu Nepomuckém“, kterou bude slavit **Mons. Jiří Paďour**, sídelní biskup českobudějovický

**Možnost přijetí svátosti smíření:
8-10.30 hod.**

Malé občerstvení a posezení bude připraveno na arciděkanství.

Účastníci pro-life víkendu.

**Duchovní služba Diecézní charity
České Budějovice
a Centrum sociálních služeb –
Dům sv. Pavla Městské charity
České Budějovice**

srdečně zvou na

PAŠIJOVÉ HRY

které sehraji lidé bez domova,
klienti Centra sociálních služeb
- Domu sv. Pavla

Pašijové hry se budou konat
na Bolestný pátek **26. 3. od 16.00**
před katedrálou sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích

Kněžství je láskou Ježíšova Srdce (sv. Jan Maria Vianney)

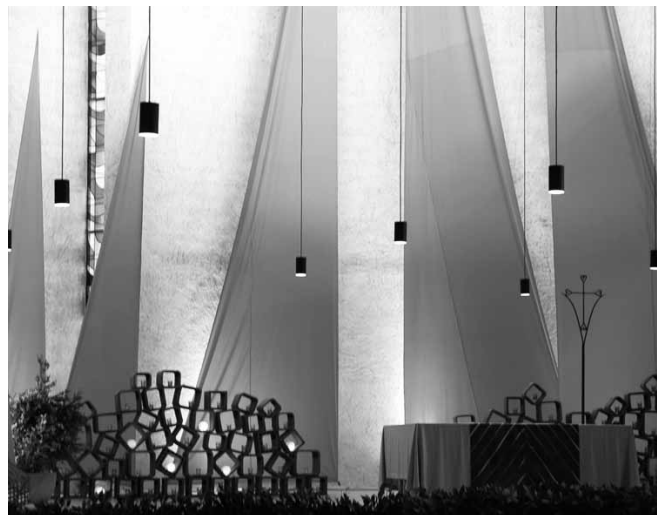
Pout' bohoslovců do Ars

Na začátku postní doby se uskutečnila pout' bohoslovců do Ars ve Francii za povolání. Tato pout' byla svým způsobem ojedinělá a právě letos v roce kněží se stala velmi dobrým vstupem do přípravy na Velikonoce. Právě Rok kněží, jehož patronem je sv. Jan Maria Vianney, byl pro naši cestu hlavní inspirací. Zahájili jsme ji o půlnoci na samém počátku popeleční středy mší svatou s udílením popelce. Hned potom jsme vyrazili na noční cestu do Francie se zastávkou ve Štrasburku, kde jsme navštívili katedrálu a Evropský soud pro lidská práva. Potom jsme naši cestu směřovali do trapistického kláštera Sept-Fons. Zde jsme v rámci přípravy na návštěvu Ars prosili právě za bohaté duchovní plody naší pouti, když jsme se účastnili s trapisty jejich liturgie. Prožili jsme velmi milé přijetí a velký dar modlitby. Na druhý den jsme navštívili Paray-le-Monial – místo, odkud pochází úcta k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Svatá Markéta Marie Alacoque zde v letech 1673-1675 v několika zjeveních poznala lásku

a milosrdenství Ježíšova Srdce, které později vedlo k zavedení svátku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a pobožností prvních pátků v měsíci. Se zastávkou určenou ke krátké prohlídce městečka Cluny, jsme se odebrali do Taizé, které se nám pro další dny stalo útočištěm. Pocítili jsme zde vřelé přijetí. I pro komunitu byla naše návštěva poněkud netradiční, neboť jsme byli prvním seminářem, který takto Taizé navštívil. Pátek byl pro nás vrcholem pouti, když jsme navštívili Ars, místo působení sv. Jana Maria Vianneye. Po mši svaté slavené u hrobu tohoto světce

jsme poobědvali a prožili zde krátkou duchovní obnovu. Rozjímání bylo zaměřeno na povolání z pohledu faráře Arského, který postavil své kněžství na čtyřech hlavních pilířích. Prvním byla zpovědnice, dalším oltář, svatostánek a kázatelna. Zároveň bylo zmíněno propojení tohoto místa s Paray-le-Monial a s poselstvím svaté Markéty Marie Alacoque o milujícím Božském Srdci. Slova Jana Maria Vianneye „Kněžství je láskou Ježíšova Srdce“ se stala mottem kněžského roku. Hlavním tématem další promluvy našeho spirituála se stalo kázání Jana Vianneye o vlažnosti ve víře a k tomu vhodný úryvek z Písma (Zj 3,14-22): „...že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech; ... Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ Skutky člověka jsou někdy nesnesitelně vlažné. Bůh však přichází s nesmírným bohatstvím své lásky, tluče na naše dveře a čeká, zda otevřeme, abychom ho nechali vstoupit do našeho srdce, jež on sám zapálí.

Sobotu jsme strávili v Taizé. I přesto, že jsme se zde neúčastnili celého programu vzhledem k naší návštěvě Arsu, mohli jsme zakusit společenství modlitby včetně pátečního uctívání kříže, sobotního biblického úvodu či večerní slavnosti světla. Bratři z komunity nás pozvali na krátké setkání přímo v pokoji svého zakladatele bratra Rogera, který byl před pěti lety zavražděn při večerní modlitbě v kostele. Společným nedělním slavením mše svaté jsme se pak s Taizé rozloučili a směřovali zpět do Prahy. Pout' jsme zde symbolicky zakončili opět půlnoční modlitbou s poděkováním za šťastný průběh a duchovní dary této pouti.

Děkujeme tak otci biskupovi Jiřímu i ostatním biskupům, že přispěli k uskutečnění této pouti. Děk patří také představeným semináře a spolumbratrům, kteří pout' připravovali, takže jsme mohli pocítit, že tento čas byl pro nás naplněn Božím požehnáním. Hluboké prožití doby postní a srdce otevřená pro Pána na přímluvu sv. Jana Maria Vianneye za českobudějovické bohoslovce přeje

Pavel Němec

VÝROČNÍ KONFERENCE SDRUŽENÍ ACKERMANN-GEMEINDE

Konference se koná **23. 4.–25. 4. 2010** v Hotelu Iris v pražských Vršovicích.

Tématem letošní konference je „**Náboženství a veřejná moc v česko-německém srovnání**“ - K tomuto zajímavému tématu promluví Prof. Jan Sokol, Ph.D., CSc, bývalý předseda Ekumenické rady církví Dr. Pavel Černý, Johannes Röser, redaktor časopisu Christ in der Gegenwart, bývalý velvyslanec ČR při Svatém stolci Ing. Pavel Jajtner a bývalá velvyslankyně SR při Svatém stolci Dagmar Babčanová a další. Sobotní program obohatí odpolední návštěva Strahovského kláštera s tématem „Církev v dobách Josefinismu“ a večerní koncert pěveckého dua „Two voices“. V neděli společně oslavíme mši svatou, která bude celebrována Mons. Václavem Malým, který se společně s JUDr. Petrem Kolářem, Martinem Kastlerem MdEP a Mons. Dietrem Olbrichem též

zúčastní kulatého stolu.

Konferenční poplatek bude činit 500,- Kč/os. pro pracující, pro důchodce bude ve výši 450,- Kč/os, pro studenty 350,- Kč/os (zahrnuje ubytování, stravu a příspěvek na pořádání konference). Konferenční poplatek pro hosty, kteří nebudou využívat ubytování je 350,-Kč/os, pro studenty bez ubytování je poplatek 250,-Kč/os.

Termín přihlášek je nejpozději do 26. března 2010. Počet účastníků je omezený, proto se prosím přihlaste co nejdříve. Z důvodu nižší kapacity pokojů prosíme pražské členy zvážit situaci, zda by pro ně bylo možné zúčastnit se konference bez nutnosti ubytování v prostorách hotelu Iris.

2. Ekumenický Kirchentag v Mnichově

Německý evangelický Kirchentag a Centrální výbor německých katolíků spolu Vás

zvou na 2. Ekumenický Kirchentag, na kterém se ve dnech **12. až 16. května** v Mnichově setka-

jí křesťané z Německa s křesťany z celého světa. Jejich cílem bude společně oslavit a sdílet svoji víru, jeden od druhého se učit. Ať už se jedná o bohoslužby, koncerty, panelové diskuze či divadlo – na účastníky spolu s účinkujícími čeká bohatý program v podobě asi 3000 akcí.

Důležité informace:

Dotovaná cena akce bude činit **1000 Kč**.

Tato cena zahrnuje společnou cestu autobusem do Mnichova, ubytování (AG) a jízdenku na hromadnou dopravu po dobu konání setkání, stravování si účastníci zajistí sami. Přihlašujte se, prosím (telefonicky, e-mailem, písemně) do kanceláře SAG (Vyšehradská 49, 128 00 Praha 2) do **9. dubna**.

Poslední zprávy od našich oblátů-misionářů z Haiti a Pákistánu

Haiti 7. 2. 2010

Ahoj,
zdravím všechny Klokoťáky a moc děkuji za to, že na nás myslíte v modlitbě i za vaši finanční podporu.

Pán vám všem mnoho násobně odplatí!

Já jsem teď se svými farníky v Baie-de-Henne a s pomocí Boží se snažíme vypořádat z následky zemětřesení. Spousta lidí se sem teď uchýlila a věří v naši pomoc a štědrost. Minulý týden jsem byl v Port-au-Prince, abych tam pomohl Slovenským lékařům, kteří se tam vydali společně s týmem záchranářů. Množství zraněných a mrtvých o které se nikdo nestará, na mě působilo dost depresivně, každý den jsme za ně sloužili s Paulánem, páterem Rickem, který tam vystavěl nemocnici, mši a snažili se pomáhat přeživším. Byl to jeden z nejsilnějších týdnů v mém životě a jistě na něj jen tak nezapomenu. Stále se mi, ale vkrádá myšlenka, co bude, až opadne všeobecné nadšení a humanitární organizace odjedou a lidé se v rozbité zemi budou muset vrátit ke každodennímu starostem o chléb vezdejší.

Jen tady v mé farnosti je asi o polovinu více lidí než předtím. Lidé nemají co jíst a ceny potravin stoupají. Jistě tedy využijeme vaše peníze na nákup potravin, abychom alespoň na chvíli utišili

jejich hlad. Život s těmi, kteří sem přišli odjinud není nijak jednoduchý, ale modlíme se za to, abychom jim dokázali porozumět a lépe pomoci. Lidé se teď daleko více modlí a rozpomínají se na Boha, na kterého předtím spousta z nich už zapomněla.

Ještě jednou Vám všem, za celou farnost v Zátocce, děkuji za vaši pomoc a přímluvu. Pán Vám žehnej

+P. Roman Musil, OMI

Pákistán 1. 2. 2010

Milý o. Jiří!

Poděkuji v mém jménu misijní skupině za krásný balík! Jsou tam mnohé věci, které můžeme dát

dětem a lidem. Ale nudle budeme jíst sami a o. Markovi také dám, protože naši lidé nejsou na to zvyklí.

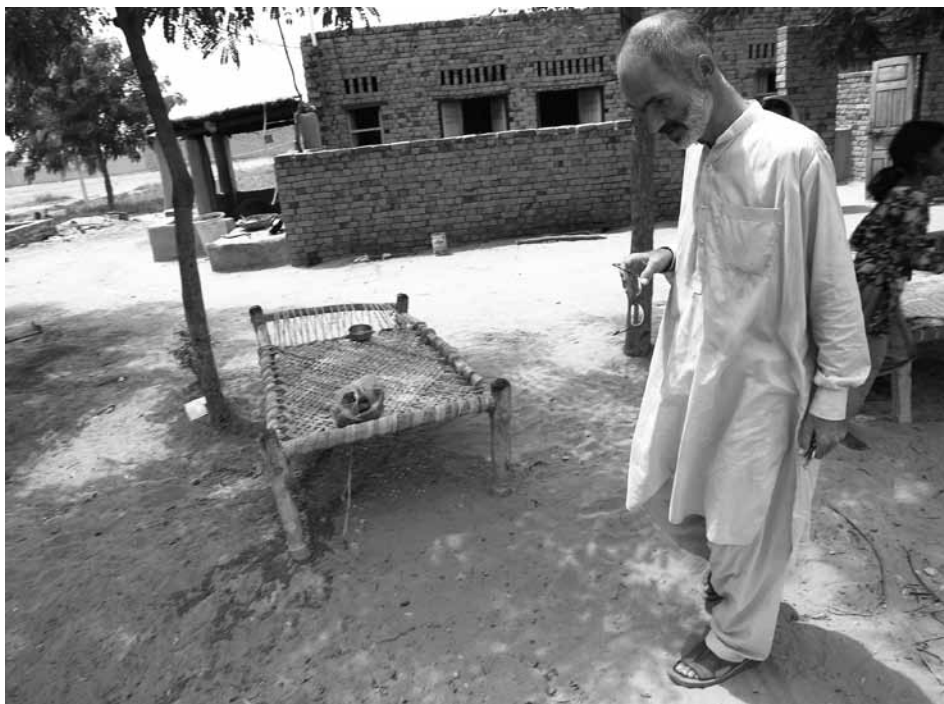
Mám se dobře. Těším se na dovolenou, na kterou pojedou v červnu. Nejdříve navštívím Srí Lanku, takže dorazím ze své nové vlasti do staré vlasti teprve v polovině června.

Mimochodem: v posledních týdnech se několikrát stalo, že mně lidé měli za Paštuna. Dokonce jeden Paštun mi v zácpě vynadal v paštunském jazyce (snad poprvé v životě, jsem měl z toho radost, když mi někdo vynadal!). Problém je pouze v tom, že je konec Paštuna, jakmile otevřu pus...

Pán ať Ti žehná!

Tvůj spolubratr Günther Ecklbauer, OMI

Paštunové (jinak též Paštuni, nebo Patáhani) je etnikum žijící hlavně ve východním a jižním Afghánistánu a v Pákistánu.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pomoc, která se nedá vyčíslit penězi

Někdy je těžké věřit, že lidé jsou dobří. Že si chtějí pomáhat. Být na sebe milí a laskaví. Ale během prvních deseti let nového tisíciletí jsme se přesvědčili, že kvůli neštěstí jedné země se dokáže vzchopit a semknout ne jeden národ, nebo jeden kontinent, ale celý svět. Právě proto se stále znovu přesvědčujeme o tom, že lidé JSOU dobří a CHTĚJÍ si pomáhat. Jen někdy si možná neuvědomujeme, že **potřeba pomoci není jen na Haiti, nebo v zemích třetího světa, ale že spousta potřebných lidí žije i u nás, na jihu Čech**, možná ve vašem městě, nebo přímo ve vaší ulici.

Někdy je zapotřebí peněz, aby se situace zlepšila, ovšem jindy je důležitá pomoc, kterou penězi ani nelze vyčíslit - ujistit někoho, že je důležitý, naslouchat jeho příběhům, strávit s ním trochu času, vyrazit na výstavu, do divadla, do galerie. Tohle všechno poskytují seniorům, lidem s mentálním a duševním postižením, nebo dětem ze sociálně znevýhodněného prostředí dobrovolníci Diecézní charity v Českých Budějovicích. Nemají žádné vnější znamení - nenosí svatozář a na ulici

byste je asi na první pohled nepoznali. Jsou to zdánlivě obyčejní lidé – studenti, lidé, kteří pracují na směny, manažeři, maminky na mateřské, senioři... Lidé, kteří si vyšetřili jednou týdně dvě hodiny na to, aby svou přítomností potěšili někoho, kdo je potřebuje. Dvě hodiny týdně. Také vám to přijde tak hrozně málo? Pro ty, kteří vaši pomoc potřebují, je to ale doba, na kterou se těší, která pro ně hodně znamená a je pro ně důležitá. **Pomozte i vy!** Staňte se dobrovolníky a věnujte trochu svého času dětem, které sice nejsou ve škole premianti, ale o to víc vás pobaví jejich bezprostřednost – vaše schůzky s dítětem ze sociálně znevýhodněného prostředí třeba dodají vašemu budoucímu malému kamarádovi potřebnou sebedůvěru, společnými chvílkami se naučíte, jak aktivně a cíleně trávit volný čas, vytrhnete ho z jeho ne vždy šťastného prostředí. Dobrovolníka potřebují nejen děti, ale také senioři a lidé s mentálním a duševním postižením. Přijďte si s námi popovídat o dobrovolnictví, o tom, jaké to je, někomu pomáhat. Nabídneme vám spoustu možností, jak můžete jako dobrovolník využít svůj volný čas i schopnosti, pomůžeme vám rozhodnout se, jaká dobrovolnická činnost by pro vás mohla být ta pravá. Někdo čeká venku na Vaši pomocnou ruku. My Vám ho pomůžeme najít.

*Nezávaznou schůzku si můžete domluvit
buď telefonicky na č. 731 604 163,
nebo e-mailem na adrese:
dobrovolnici@charitacb.cz a nebo osobně
na adrese Kanovnická 11 v ČB.
Těšíme se na Vás!*

*Mgr. Věra Michalíková a Lucie Prokopová
text: Tereza Gvoždiáková, mediální spolupracovnice DCH v Českých Budějovicích*

BÝT CIZINCEM

Dovolená v cizí zemi je pro většinu z nás jedním z nejpříjemnějších období v roce – čeká nás tam relax a žádné starosti. Ovšem být cizincem déle než 14 dní, být cizincem, který nezná jazyk ani zákony země, ve které pobývá, cizincem, který je odkázaný na pomoc občanů cizího státu, to je situace, ve které se o odpočinku a relaxování mluvit nedá. Zato starostí – těch naopak přibude. A při jejich řešení pomáhá cizincům, kteří žijí v Česku, **Poradna pro cizince a migranty** Diecézní charity v Českých Budějovicích.

Pro tento rok připravili její pracovnice cyklus besed na téma CIZINEC A ŽIVOT V ČR. V únoru se uskutečnilo první setkání, jeho tématem bylo zdravotní pojištění a krátkodobá víza. Na 30 účastníků besedy diskutovalo se zástupci VZP i cizinecké policie, kteří klientům Poradny pro cizince a migranty pomáhali vyznat se ve stávající situaci a radili, co a jak dál. I další setkávání se zaměří na témata, která cizincům pomohou zorientovat se v životě v ČR – **12. dubna** se uskuteční beseda, jejímiž hosty budou zástupci úřadu práce a živnostenského úřadu, kteří poskytnou poradenství ohledně pracovního uplatnění, **7. června** se schůzka bude týkat sociální oblasti pomoci cizincům.

Tereza Gvoždiáková,

Zemřel stár a sytý dnů

Farní charita Milevsko sídlí v prostorách kláštera. V místnosti, kterou s laskavým svolením milevských premonstrátů užívá, se konal ve středu 3. března seminář. Cyklus Utrpení – smrt – pastorace tvoří pět dílů, z nichž první část přednesl duchovní asistent Diecézní charity v Českých Budějovicích dr. Michal Opatrný.

Setkání mělo za cíl zamyslet se hlouběji nad utrpením, což bylo přínosné zvláště pro zaměstnance Farní charity. Pro ně byl seminář určen, neboť pracovnice pečovatelské služby se s utrpením setkávají velice často. Ale byli zde i hosté z kláštera. Jako příklad utrpení posloužil příběh ze Starého zákona o životě a utrpení Jób. Jeho zkoušky, utrpení a vyznání vyúsťují v pozhnaný konec jeho dlouhého života slovy: *I zemřel Jób stár a sytý dnů*. Po závěrečné diskuzi se zúčastnění shodli na tom, že důležité je uzdravit vztahy mezi lidmi. I ty bývají často důvodem k utrpení, např. válka, psychické násilí, šikana. To je utrpení zbytečné. Jeho opakem je utrpení přirozené, jako je nemoc nebo přírodní katastrofy. A smysl utrpení? To je obestřeno tajemstvím. Jisté je to, že utrpení posouvá člověka dál, vychovává ho a pomáhá přehodnocovat jeho hodnoty.

Alena Růžicková, ředitelka FCH Milevsko

1+1 se nemusí rovnat 2

Spojíme-li dvě dobré věci, nevznikne „jen“ třetí dobrá věc. Za rovnítkem dostaneme výsledek, který daleko přesahuje prostý součet faktů. A tak je to i v případě spolupráce dvou projektů Diecézní charity v Českých Budějovicích – Poradny Eva pro ženy a dívky v nouzi a Dobrovolnického centra.

Poradna Eva funguje v Českých Budějovicích už od roku 1999 a věnuje se ženám a jejich rodinám, které se z nejrůznějších důvodů ocitly v nějaké těžké životní situaci. Pracovnice poradny Eva těmto klientkám pomáhají s úředními listinami, se stabilizací rodinného rozpočtu, poskytují jim sociálně-právní poradenství a v neposlední řadě vedou s klientkami rozhovory o výchově dětí, o jejich prospěchu ve škole. Služby poradny jsou poskytovány jednak ambulantně jako poradenství, jednak v terénu, kdy pracovnice dochází za uživateli služby do jejich bydliště.

Dobrovolnické centrum letos oslaví šest let existence a za tuto dobu se stalo vyhledávaným místem lidí, kteří chtějí investovat svůj čas do pomoci druhým. Dobrovolníci se věnují seniorům, lidem s mentálním nebo duševním postižením, ale také dětem ze sociálně vyloučených rodin, tedy právě dětem z klientských rodin Poradny Eva.

Program, který zajišťuje setkávání se dobrovolníků s dětmi, se jmenuje **ŠANCE VŠEM** a minulý rok ho využilo dohromady 35 dětí. Některé se účastnily různých výletů, letního tábora, nebo kroužku orientálních tanců, jiné děti mají „své“ dobrovolníky, kteří se jim pravidelně 1x týdně 2-3 hodiny věnují. Dobrovolník se v takovém případě stává pro dítě opravdu významnou podporou, starším kamarádem, tráví spolu volný čas, chodí na procházky, hrají si, připravují se společně do školy, dělají úkoly. Situace rodiny, z níž dítě pochází, není jednoduchá, proto dobrovolník ještě před vstupem do rodiny absolvuje školení v Dobrovolnickém centru, kterého se účastní také pracovnice Poradny Eva. Snahou je připravit dobrovolníka na vstup do rodiny tak, aby lépe porozuměl situaci rodiny a jejímu životnímu stylu, aby ji dokázal akceptovat a aby uměl být dobrým kamarádem dítěti, které v rodině vyrůstá.

Pomoc dobrovolníků se promítá do mnoha úrovní - má nesmírně pozitivní účinek nejen na děti z klientských rodin, ale také na samotnou spolupráci Poradny Eva s rodinami, které tak mají v sociální pracovnice poradny větší důvěru. V současné době je do programu ŠANCE VŠEM zapojeno 23 dobrovolníků, z toho 11 se jich setkává s dětmi individuálně. Vypůjčíme-li si ekonomický slovník: poptávka stále převyšuje nabídku, tedy děti z klientských rodin, které mají o setkávání zájem, je stále víc než dobrovolníků. To je dobrá zpráva – znamená to, že Dobrovolnické centrum a Poradna Eva vytvořili program, který funguje. Dalším cílem je najít nové dobrovolníky - lidi ochotné 2-3 hodiny týdně věnovat těmto dětem... Nechcete to zkusit?

*Tereza Gvoždiáková,
mediální spolupracovnice DCH ČB*

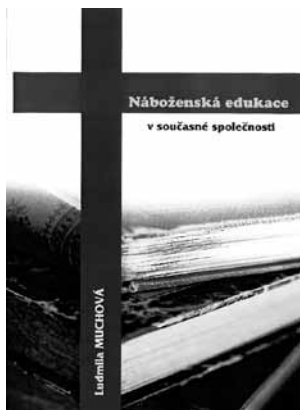
Knižní novinky na TF JU v Českých Budějovicích

Ludmila Muchová

Náboženská edukace v současné společnosti

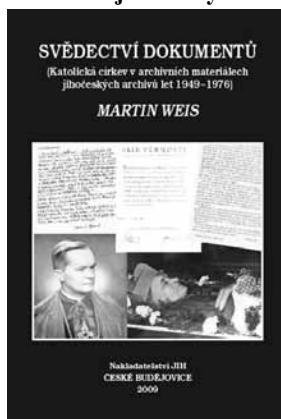
Kniha náboženské pedagožky Ludmily Muchové *Náboženská edukace v současné společnosti* je pokusem o výstavbu nábožensko-pedagogické teorie, která čerpá z evropských a českých zdrojů a ukazuje na možné aplikace pro Slovenskou republiku. Je rozdělena na část, která se zabývá místem náboženské pedagogiky mezi pedagogickými a teologickými vědami, vlastní teorií náboženské edukace a na část zabývající se člověkem, který je subjektem náboženské edukace. Přitom zohledňuje kulturní a společenský kontext evropské kultury na přelomu druhého a třetího tisíciletí.

Martin Weis

Svědectví dokumentů: Katolická církev v archivních materiálech jihočeských archivů let 1949-1976

Publikace se zabývá problematikou života katolické církve v oblasti jižních Čech za časů komunistické totality a je dělena do tří částí: První část přináší rozsáhlou

odbornou studií, která se zabývá odsunem německého obyvatelstva a jeho dopadem na život regionu, osudy českobudějovického biskupa Josefa Hloucha, životem českobudějovické diecéze, výukou katolického náboženství či problematikou bojovného ateismu. Druhá část monografie čtenáři přibližuje zkoumané období skrze obrazovou dokumentaci, která se skládá z dobových fotografií, reprodukcí korespondence, starých novinových výstřižků, samizdatových dokumentů a pod. Třetí část zpřístupňuje formou přepisu velkou řadu archivních dokumentů získaných několikaletým badatelským výzkumem v archivech jihočeského regionu.

Pozvánka k sv. Jiří do Blanska u Kaplice

Jako pomyslný maják, vystavěný na jednom z předstupňů Novohradských hor nad Kaplicí, do daleka svítí kostel sv. Jiří v Blansku, jeden ze čtyř tohoto zasvěcení na území českobudějovické diecéze. Původně raně gotický kostel na okraji vesnice prošel výraznými přestavbami – pozděně gotickou v první polovině 16. století a barokní v letech 1735 až 1740. Na věži lze spatřit znaky někdejších patronů pánů z Rožmberka. V jejím přízemí byla r. 1741 zřízena kaple sv. Jana Nepomuckého, který z fresky na klenbě symbolicky dohlíží na umístění tam zpodobněného.

V chrámovém interiéru přirozeně přitáhne pozornost krásný raně barokní oltář z r. 1682, později doplněný o stylizovaný znak tehdejšího patronátového rodu Buquoyů, o postranní řezby a obraz sv. 14 pomocníků v nástavci. Na oltářním obraze sv. Jiří v sedle bílého oře svádí lýtý, ale vítězný boj s drakem, zosobňujícím síly zla. Mučedník z raných dob křesťanských († 303) je uctíván jako patron vojáků, rytířů, zbrojníků, rolníků, skautů, ochránců pocestných i lidí v nemocnici, přímůlvyce za umírající a duše v očistci. Jeho pomoci se věřící dovolávali při válečném nebezpečí, při hrozbě nakažlivých nemocí, v bojích všeho druhu i při pokušení, prosili jej také za dobré počasí. Při stěně presbytáře stojí zajímavé patronátní lavice. Barokní je kazatelna i oba boční oltáře, z nichž jeden zrovna prochází obnovou v restaurátorské dílně. Klenbu chrámové lodi zdobí fresky (1912) s výjevy ze života Pána Ježíše a Panny Marie, doprovázené vyobrazeními skutků křesťanského milosrdenství. Omšelé lavice pro farníky možná pamatují více než dvě a půl století. Na kruchtě se vyjímají historické varhany (1720), které prý kdysi rozezněl sám W. A. Mozart.

Loni v prosinci uspořádala zdejší farnost ve spolupráci s městem Kaplicí, pod které Blansko spadá, důstojnou oslavu 650. výročí první písemné zmínky o místním faráři a potažmo i o kostele. V zimním podvečeru se kostel, pod jehož klenbou se jinak schází asi desítky věřících, bez ohledu na silný mráz zcela zaplnil. Krásný, vskutku nezapomenutelný zážitek spoluvytvářelo průvodní slovo P. Pavla Šimáka, který o far-

nost pečuje z Kaplice, přiblížení historie kostela od Mgr. Romana Lavičky a duchovní hudba v podání varhaníka Martina Kubáta. Boží duch se vznášel nádhernými prostorami chrámu a jistě mnohá srdce naplnil radostí a pokojem. O časně posilnění účastníků setkání se postarali obětaví farníci. Bylo více než potěšitelné, že se podařilo oslovit tolik duchovně založených bratrů a sester mimo tradiční „kostelní pospolitost“, a vidět na jejich tvářích spokojenost. Vždyť církev by měla být společenstvím pro všechny.

Bohoslužby (mše sv. nebo bohoslužba slova) se v kostele sv. Jiří v Blansku u Kaplice konají běžnou nedělí od 17 hod. (zimní čas) nebo od 18 hod. (letní čas). Ve stejnou dobu se ob týden ve čtvrtky scházejí farníci ke společenskému na faře nebo k modlitbě v kostele. Svátek nebeského ochránce kostela si připomeneme v **neděli 25. dubna 2010 při mši sv. od 11 hod.**

Chrám pak bude celé odpoledne otevřen a od 17 hod. zde bude **varhanní koncert Martina Kubáta**. Bude zajištěno i malé občerstvení a pro zájemce krátká procházka k hezké kapličce.

Všechny srdečně zveme!

Sp.

K 100. výročí narození prof. dr. Jaroslava Kadlece

Příští rok na jaře si připomeneme 100. výročí narození významného českého církevního historika **prof. ThDr. Jaroslava Kadlece**. Mons. J. Kadlec byl s budějovickou diecézí spjat jak svým životem, tak i důležitou částí svého díla. Rádi bychom při příležitosti jeho jubilea se podíleli na vydání publikace **Postila I.-V.** (přibližně 150 nedělních kázání proslovených v 70.-90. letech v Horní Cerekvi a ve Veselém).

Aby prodejní cena této knihy (asi 500 stran textu, 20 stran fotodokumentace) byla dostupná širší čtenářské veřejnosti, prosíme instituce, organizace, firmy, ale i jednotlivce o jakýkoliv finanční sponzorský dar.

**Sparkasse Pelhřimov,
č. ú. 7301052279/7940.**

Děkují

prof. PhDr. Zdeňka Hledíková, CSc.,
FF UK Praha,
PhDr. Petr Mazanec, farnost Veselá

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Literární výtvarná soutěž „Naše rodinná oslava“

V r. 2010 uplyne 15 let od vyhlášení Mezinárodního roku rodiny. Při této příležitosti organizuje Národní centrum pro rodinu celonárodní literární a výtvarnou soutěž, nad kterou převzala záštitu také ministryně MŠMT paní Marie Kopířová. Soutěž probíhá ve čtyřech věkových kategoriích na úrovni krajské i národní a je určena pro děti ve věku 5-16 let. V Jihočeském kraji zajišťuje její průběh Diecézní centrum pro rodinu a Diecézní katechetické středisko při Biskupství českobudějovickém.

Téma soutěže rodina a rodinná oslava je velmi aktuální. Již samotný pojem rodina je v dnešní době pro mnohé, a tím spíše pro děti nepřehledný. Dospělí i děti se často obtížně orientují v mnohdy komplikovaných rodinných vztazích. Téma slavení, resp. rodinná oslava však navazuje na pozitivní zážitky ze slavení a na těch chceme také při přemýšlení o rodině stavět. Bohužel se dnes někdy tyto významné události v životě člověka zredukovaly jen na „dávání dáreků“ a vyprchal z nich důležitý prvek prožívání rodinného společenství a sounáležitosti. Proto přichází naše soutěž posílit vědomí důležitosti rodiny a péče o vztahy v ní.

Právě podnět k výtvarné nebo literární práci na téma „Naše rodinná oslava“ vede k porozumění pro rodinu a rodinnou oslavu v nejmladší generaci, a to je úkolem nejen na prvním místě rodiny samotné, ale také církve, školy a celé společnosti. Na závěr krajského kola soutěže bude uspořádána

výstava vítězných prací, která proběhne v termínu 24. 3.-7. 4. ve výstavní síni v přízemí Magistrátu města České Budějovice ve spolupráci sociálním odborem města. V pátek 26. 3. se koná vernisáž výstavy za účasti našich biskupů, kam se sjedou nejúspěšnější mladí výtvarníci a literáti, aby převzali ocenění. Práce vybraných autorů postoupí do národního kola, které vyvrcholí květnovou přehlídkou v Jihlavě v rámci Mezinárodního týdne pro rodinu.

Zveme tedy srdečně na výstavu, práce budou jistě zajímavou sondou do života rodiny v dnešní společnosti. O tom, že je na co se těšit, svědčí i to, že o soutěž byl mezi dětmi a školami velký zájem. Na biskupství přišlo přes 300 prací, z nichž je na 50 prací literárních.

Výstavu můžete navštívit každý den kromě neděle, v pondělí a ve středu 9-17 hod., ostatní pracovní dny do 16 hod. a dokonce i v sobotu od 9 do 13 hod.

Ze DCR a DKS A. P.

„Prázdné hnízdo“ a co teď?

Rodina to není jen táta s mámou, kteří vedou své hopsající ratolesti za ruku. Rodina se s přibývajícím rokem proměňuje. A tak mnohému z rodičů se vybaví v této souvislosti spíš zamračený teenager s rukama v kapsách nebo chvilky, kdy se těší na návštěvu svého studenta o víkendu...

Naše rodinné hnízdo jednou děti opustí, založí svou vlastní rodinu.

Jsou to náročné změny, které je třeba přijmout, ale které přináší také radost. Proto připravujeme víkend pro manžele s odrostlými dětmi, abychom si udělali čas na sebe, vzájemně se povzbudili a společně naslouchali Bohu a hledali jak dál.

Takže: Máte svoje rodinné hnízdo prázdné? Některé z Vašich ratolestí jsou už ve světě nebo vás tato změna právě čeká? Kladete si otázku, jak obstat v této nové životní etapě?

Pokud se vás tato etapa týká, můžete se zúčastnit víkendového setkání pro starší rodiče.

„PRÁZDNÉ HNÍZDO“ A CO TEĎ?

Ktiš (Prachaticko), středisko DCM
(ubytování a celodenní stravování)

16. 4. od 18 hod. - 18. 4. do 13 hod.

Program: přednáška, čas pro pár i vzájemné sdílení účastníků, modlitba, mše svatá

Cena pobytu pro pár: 750 Kč

Je možné se přihlásit telefonicky na tel:
380 420 341 popř. 731 402 981
nebo mailem na adrese dcr@bcb.cz

Jak tento víkend prožili účastníci před dvěma roky, čtěte na našich webových stránkách v Ohlasech, lze nahlédnout i do fotogalerie (www.dcr.bcb.cz).

Zveme všechny, kdo se chcete s námi modlit za své děti, a za všechny děti, které to potřebují, za naše rodiny a naše farnosti k účasti

NA „MODLITEBNÍM TRIDUU MODLITEB MATEK“

ve kterém se spojujeme s matkami z celého světa.

SETKÁNÍ SE USKUTEČNÍ

*** v pátek 26. 3. 2010**

v 15.45 hod. v Emauzích

Odpošujeme Pána za naše vlastní hříchy; po mši svaté v kostele bude následovat krátká adorace

*** v sobotu 27. 3. 2010**

modlíme se za ty, kteří ubližují nám a našim dětem; možno účastnit se Postní duchovní obnovy v Emauzích ve 14.30 hod.

„A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“

16 hod. - svátost smíření v kostele po mši svaté v kostele bude následovat krátká adorace

*** v neděli 28. března 2010**

v 15.00 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Klokotech

budeme chválit Pána a děkovat mu za vše, co udělal v životě našem i v životě našich dětí.

Setkání dětí z farností vikariátu Tábor v Klokotech-Emauzích

9.-10. 4. 2010

Začínáme v pátek v 18 hodn,
končíme v sobotu v 17 hodin

Cena: 150 Kč

(nocleh, večeře, snídaně, svačina,
oběd, svačina)

S sebou: přezůvky, spacák
a věci osobní potřeby

Kontakty:

M.Samcová tel.: 603 331 002

P. J. Můčka OMI tel.: 731 402 862

J. Pečnerová tel: 723 331 951

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Katecheze u nás

„Výrazem „katecheze“ se velmi brzy začaly označovat veškeré snahy vyvíjené v církvi k tomu, aby získala další učedníky a aby pomáhala lidem uvěřit, že Ježíš je Syn Boží, aby tak skrze víru měli život v jeho jménu.“ (KKC 4)

Z citovaného úryvku KKC mě nejvíc zaujala část „aby pomáhala lidem uvěřit, že Ježíš je Syn Boží, ...“ Jak učít děti o milosrdném, milujícím a nade vše dobrém Bohu, když často nepoznávají tyto hodnoty ve svých rodinách? Jak v dětech probudit a nechat růst život v jeho duchovním rozměru? Mimořádného pomocníka v hledání odpovědí na tyto otázky je možné nalézt v metodikách připravovaných a vydávaných v Ostravsko-Opavské diecézi. Reflektují dnešní dobu, ataky medií, vyprázdňenost a nutnost učít děti citlivosti, vnímavosti pro jiný svět, který se jim často uzavřel už ve velmi raném mládí. Nabízejí nápady a různé přístupy, rozvíjejí tvořivost dětí i katechety.

Působím v Horažďovicích čtvrtý rok a převzala jsem po předchůdkyních výuku náboženství v tomto malém městečku a přilehlém okolí. Z vyprávění vím, že hned po revoluci tu na náboženství chodilo kolem 200 dětí. Dnes jich přichází padesát, když se zadaří a hodina náboženství se nekryje s jiným kroužkem. Asi jen pětina z těchto dětí pochází z praktikujících rodin. Často je nutné spojit i tři ročníky, aby se vůbec vytvořila skupinka pro výuku. Za těchto okolností bylo pro mne tvrdým oříškem, co a jak mám učit, aby výuka dostala svému názvu (hodina náboženství) a zároveň odpovídala potřebám a možnostem dětí. Pracuji na tomto poli jen velmi krátkou dobu a snažím se získávat zkušenosti, nové poznatky, nápady, ale vím, že nestačí „jen“ učit náboženství, protože vztah k Bohu je život, živá víra. Pokud chci naplnit pojem katecheze - pomáhat lidem - dětem - uvěřit v Boha a jeho Syna, je nutné hledat i jiné možnosti kontaktu s dětmi, setkávání s nimi.

Naše společenství (Školské sestry de ND; www.skolskesestry.estranky.cz - zde najdete přehled aktivit i fotografie) na základě těchto zkušeností začalo ve spolupráci s šikovnými a velmi obětavými děvčaty připravovat pro děti z farnosti další aktivity. Na prvním místě jsou to víkendové akce, při kterých se děti setkávají, vzájemně obohacují, formují, vychovávají k lidskosti, rozšiřují své vědomosti; k dalším aktivitám patří různé přípravy a setkání konaná při rozličných příležitostech - různé formy sbírky na adoptovaného chlapce z Indie (nechceme jen vybrat peníze od rodičů, ale učíme děti přemýšlet a rozdělit se, přispět vlastní činností), poznávání Bible formou výtvarného projevu, práce v mateřské školce podle

celostní pedagogiky Franze Ketta... Stále se snažíme něco vymýšlet, hledáme. Musí to odpovídat schopnostem dnešních dětí, limitům, které jim nastavuje nekázeň, nesoustředěnost, materialismus, přesycenost nepřebýrným množstvím vjemů a dojmů.

Naše víkendové akce, které probíhají zpravidla jednou za měsíc a schází se na nich patnáct až dvacet dětí, mají jeden důležitý cíl: naučit děti žít ve společenství, kde se vzájemně povzbuzují, pomáhají si. Samozřejmě se tu vždy něco nového naučí, něco si vyzkouší, zasoutěží si. O zážitky z jedné takové víkendovky, která se uskutečnila koncem ledna, bych se s vámi ráda podělila. Zdálo se, že budeme muset tento víkend odvolat kvůli rozmarům počasí, ale nakonec jsme měly právě ten jeden potřebný den přímo ukázkové zimní počasí: sníh a sluníčko. Víkend se jmenoval Praha v zimě se sv. Václavem (víkendovky tento rok zaměřujeme na svaté a vůbec pojem svatosti). Cílem bylo seznámit děti s postavou sv. Václava a zároveň ukázat pár krásných míst Prahy. Pátek se odehrával v duchu intenzivního poznávání tohoto významného světce našeho národa. Děti se různými formami seznámily s historickými reáliemi života sv. Václava. Snažily se v soutěži a hře získat „Svatováclavský poklad.“ K večeru jsme odjížděly do Prahy, kde jsme v klášteře sester v Krči našly nocleh i něco dobrého k jídlu. V sobotu jsme musely vstát velmi brzy, abychom se na osmou hodinu dostaly do Svatováclavské kaple. V Katedrále sv. Víta, sv. Vojtěcha a sv. Václava jsme strávily celou hodinu bez toho, aby nás omezovaly davy návštěvníků. Mohly jsme si tak v klidu prohlédnout dveře k pokladu a zjistit, kdo má v držení klíče, o které budeme celý den soutěžit. Prohlédly jsme si nádhernou gotickou stavbu katedrály, vyslechly pár zajímavostí z úst pana kostelníka, podívaly jsme se do hrobky králů. Největší zájem dětí však vzbudily klíče od samotné katedrály.

Pak už jsme se vydaly na celodenní pouť Prahou. Kroky nás zavedly do Strahovské knihovny, Muzea miniatur, na Karlův most, ke Staroměstskému orloji, ... a nakonec k soše sv. Václava na Václavském náměstí, kde naše celodenní putování skončilo. V neděli jsme ještě navštívily kostel sv. Václava na Smíchově a po malém občerstvení se šťastně vrátily do Horažďovic. Členové vítězné skupiny si jako odměnu odnesli klíče k pokladu. Děti měly možnost prožít krásné

společenství, dozvěděly se a zapamatovaly si velké množství informací.

S dětmi se učíme, že Bůh promlouvá v tichu a pokoji a přichází k nám v našich bližních. Člověk ukřižovaný a oslepený tímto světem nemá šanci. Je před námi velký úkol ve spolupráci s Bohem vytvořit prostor pro příchod jeho milosti. Prvním krokem je vychovávat slušné děti, až pak nastupuje výchova křesťana. Pravda, často to jde ruku v ruce.

*Mgr. Iva Kovářová,
katechetka v Horažďovicích*

**Katechetické a pedagogické centrum
Biskupství ostravsko-opavského
Diecézní katechetické středisko
Biskupství českobudějovického**

Vás srdečně zvou
na metodický seminář

DNES BUDU TVÝM HOSTEM

Příprava dětí mladšího školního věku
ke svátosti smíření a eucharistie
ve společenství rodiny a farnosti

**neděle 25. 4. 2010 (večer)
- čtvrtek 29. 4. 2010**

Řeholní dům CJ Štěkeň u Strakonice

Cena (včetně ubytování a stravy) 2 300,-

Budeme se věnovat obsahům
a praktickým ukázkám přípravy dětí
ke svátosti smíření a eucharistie
zpracovaným podle materiálů
„Dnes budu Tvým hostem“. Materiály
bude možné na místě zakoupit.

Program vedle základních znalostí
zdůrazňuje zejména zcitlivění ke
vztahům a společné slavení, řídí se
principy a formami Pedagogiky Franze
Ketta a prací s textilními a přírodními
materiály, rozvíjí obrazné vnímání
a podporuje porozumění řeči
liturgických symbolů.

Na společnou práci se těší

Eva Muroňová

Jarmila Plačková

P. Tomáš Cyril Havel, CFSsS

Příhlášky do 20. 4. 2010

e-mail: cyril.havel@gmail.com

mobil: 731 402 878

www.pedagogika.archa.info

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Ohlédnutí za masopustem

V sobotu 6. února se konal v sušické Sokolovně 19. dětský karneval, který připravila Římskokatolická farnost Sušice. Letos na téma Večerníčků, a bylo na co se dívat. Mohli jsme vidět Králíky z klobouku, Macha a Šebestovou, Krakonoše, Čmeldu a Brumdu, nespočet Makových panenek a motýla Emanuela. Také přišli Pat a Mat, Křemílek, Vochomůrka, víly Amálky a spousta dalších. Na 160 dětí, které byly odměněny cenami a diplomy si pak mohlo zasoutěžit podle věku a zkusit si roli Večerníčka, či dráhu pro Krtečka, pomáhaly Rákosníčkovi složit rybník nebo hledaly správné dvojice večerníčkovských postav. Dokonce přijel i Večerníček Kája na jednokolce, který předvedl svoji krasojízdu i s rozhazováním novin. Karneval zahájil modlitbou pan kaplan Jenda Turek, poté se mikrofonu ujal katecheta Vojtěch Šmídl.

K tanečnímu rejci hrála skupina Štreka. Díky pořadatelům a jejich pomocníkům z řad mládeže Lidce, Anežce, Šárce, Kájovi, Jakubovi a Pepovi jsme prožili krásné a veselé odpoledne. A hlavně díky dětem, které přišly, a jejich rodičům, kteří připravili nádherné masky.

Šárka a Vojtěch Šmídl

**Obláti Panny Marie
Neposkrvněné
a Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty
zvou na**

Postní duchovní obnovu
v Emauzích

27. března 2010 (sobota)

**„A ODPUSŤ NÁM NAŠE VINY,
JAKO I MY ODPOUŠTÍME
NAŠIM VINÍKŮM.“**

9.00-10.30	bohoslužba smíření + svátost smíření pro děti
14.30	promluva + společná modlitba pro dospělé
16.00	svátost smíření v kostele
16.15	růženec - v kostele
17.00	mše svatá

*Srdečně zveme na celý program
nebo na jeho jakoukoli část!*

Obnovu povede
P. Krystof Henriko, OMI.

*Podle možností bude celou dobu
příležitost přistoupit ke svátosti
smíření nebo osobnímu rozhovoru.*

Postní doba s dětmi

Nyní v době postní se s našimi dětmi připravujeme na oslavu Ježíšova zmrtvýchvstání: Děti dostaly v hodinách náboženství postní kalendáře. Mladší z nich si do nich značí modlitbu, skutky lásky a drobná odřeknutí, starší mají prožívat dobu postní s nedělním evangeliem. Ve farnosti se uskuteční křížové cesty pro ro-

diče s dětmi i pro mládež. Misijní klubko dětí se chystá na misijní jarmark, kde bude nabízet své výrobky a sladkosti napečené od maminek. Získané peníze pomohou chudým dětem v misijních zemích. S postní dobou začala také příprava dětí na uvedení do života ze svátostí.

Šárka a Vojtěch Šmídl

**Římskokatolická farnost
Třeboň**

zve na jednodenní

POSTNÍ OBNOVU

v sobotu 20. března 2010

přednáší:

P. Lev Eliáš, OFMCap.

téma: **Eucharistie**

začátek v 9 hod. na děkanství
(1. patro),
zakočení mší sv.
od 14 hod.

Občerstvení a oběd zajištěn.

**Římskokatolická farnost
sv. Mikuláše**

v Českých Budějovicích

vás zve na

VELIKONOČNÍ DÍLNU

ve čtvrtek 1. dubna 2010

Dílňa se bude konat v klášterním sále
na Piaristickém náměstí.

Začátek v 9.00 hod.

Ukončení ve 12.00 hod.

Společně budeme tvořit: kraslice *
dekorovat svíčky-paškálky *
plést pomlázky a další.

*Během dílny a po jejím skončení bude
možné zakoupit vytvořené výrobky.*

Bližší informace:

Děkanství u sv. Mikuláše,
tel.: 721 933 754 (I. Holá)

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

ZPRÁVY Z PROBĚHLÝCH AKCÍ

19.-21. února: Postní duchovní obnova s otcem biskupem P. Posádem

Při pohledu z okna evokovala únorová sněhová peřina u kdekoho z nás hluboký zimní spánek a zpomalené ospalé tempo. Někteří se však snaží z této letargie probudit. Proč? No aby nezaspali velikonoční zmrtvýchvstání! Jedna z dalších akcí, která proběhla na Ktiši a poskytla nám dobré podmínky pro ztišení a zamyšlení o základních otázkách naší víry, byla právě postní obnova na téma: „Co mi dává křest.“ Duchovní obnovu vedl otec biskup Pavel Posád a zúčastnilo se jí přes 30 mladých. Mladí si odnesli mnoho cenných myšlenek, podnětů, četné rady, jak směřovat svůj život k Bohu, a také si mohli s otcem Pavlem pohovořit osobně a lépe se navzájem poznat.

26.-28. února: Škola partnerských vztahů

Tento víkend probíhal velmi komorně. Sešlo se nás tu dohromady patnáct. V pátek jsme večer diskutovali nad etapami partnerského vztahu. Druhý den nám manželé Poláčkovi objasnili, co si pod těmito etapami představí, kolik jich je a také nám poradili, nejen co nesmíme přeskočit, ale i jednoduše „jak na ně“. Po obědě byl prostor pro osobní rozhovory s přednášejícími, ale i pro vtipnou hru. Poté k nám zavítali manželé Škochovi z Písku a podělili se s námi o jejich společnou cestu životem. Navodili krásnou přátelskou atmosféru. Pro ty, kteří si mysleli, že půjdou spát, nastal krutý čas. Museli jsme hasit, a to hasit myšlenky na brzkou večeři. Následoval film o hasiči, který se rozhodl, že se zkusí změnit a třeba i zachrání manželství před rozvodem. Po vydatné večeři následovala diskuze nad uplynulým víkendem završená adorací v kapli. Druhý den jsme se v okénku Nejen chlebem živ je člověk dověděli, že bible je plná rodinných dramát a zkoušek. Následovala mše, úklid, oběd a odjezd domů. Byl to pohodový víkend skoro v kruhu rodinném.

Vendula Krůlová

5.-7. března: Příprava Diecézního setkání mládeže

První víkend v březnu se uskutečnilo pracovní setkání animátorů a dobrovolníků, kteří jsou ochotni se aktivně zapojit do přípravy Diecézního setkání mládeže, které se bude konat v sobotu 27. 3. 2010 v katedrále a na Biskupském gymnáziu v ČB. Na Ktiši přijelo 10 mladých. Jednalo se o nově zavedený druh pracovního setkání, které se osvědčilo. V předchozích letech jsme přípravy na DSM spojovali spíše s animátorskými setkáními, takže přípravy byly zúženy v podstatě na jednu uzavřenou

skupinu. Na pracovní setkání přijeli jak animátoři současní, tak absolventi animátorských kurzů a další dobrovolníci, kterým není lhostejná činnost mládeže v naší diecézi. Všem účastníkům děkujeme za jejich aktivitu a obětavost.

PLÁNOVANÉ AKCE

26. března (od 18 hod.) - „Program v předvečer DSM“ (Katedrála, BIGY)

Stejně jako v předcházejících letech, tak i letos proběhne před květnou nedělí Diecézní setkání mládeže se svými biskupy, a to opět v Českých Budějovicích. Již na pátek večer je přichystán bohatý program v katedrále sv. Mikuláše. Od 19.00 je možné si poslechnout pašije v podání plzeňské skupiny „Slyšíme ryby“. Okolo 20.30 bude následovat adorace. Po skončení programu v katedrále (zhruba ve 22.00) si lze vybrat mezi adorací (noční, ale ne celonoční) u petrinů, anebo čajovnou či modlitbou růžence s bohoslovci v prostorech BIGY.

Páteční program v katedrále je otevřen pro veřejnost bez potřeby registrace.

Jste srdečně zváni!

27. března (od 9 hod.) - DSM v ČB (Katedrála, BIGY)

V sobotu od 9.00 bude zahájeno v katedrále sv. Mikuláše **Diecézní setkání mládeže**. Po scénci a katechezi je na BIGY od 10.00 připraven dopolední blok skupinek s duchovní, psychologickou, pohybovou a tvůrčí náplní. Po obědě od 13.00 se pokračuje v odpoledním bloku. Mladí se tak mohou zúčastnit i jiných skupinek než dopoledne. Celé setkání bude slavnostně zakončeno závěrečnou bohoslužbou v 15.00 a budou jí předsedat oba naši biskupové.

1.-5. dubna - Velikonoce na Ktiši

12.-14. dubna - Škola partnerských vztahů (Ktiš)

Více informací je k dispozici na plakátcích a na www.dcm.bcb.cz

NOVINKY A ZMĚNY

Počátkem března 2010 nastoupil na DCM v ČB **Mgr. Jan Liška**, který by měl nahradit kolegu Pavla Pokorného.

Honza je absolventem TF v ČB a pokračuje na této fakultě v doktorském studiu. Má mnoho zkušeností z práce s dětmi a mládeží, neboť působil jako učitel náboženství, dále pravidelně pomáhal s realizací vikariátních poutí a kromě toho léta spolupracuje se salesiány ve Čtyřech Dvorech. Věříme, že práce na centru pro něj bude zajímavá a že i on do ní vnese nové podněty, nápady a obohatí ji svými zkušenostmi.

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE

ROŽMITÁL POD TŘEMŠÍNEM A HVOŽDANY

Modrý salónek Brdského památníku

22. 3. (pondělí) v 18.30 hod.

PhDr. Jan Stříbrný

Křesťané mezi rezistencí a kolaborací - zkušenost z totalit 20. století

TÝN NAD VLTAVOU

Kaple sv. Anežky, Čihovice

22. 3. (pondělí) v 18 hod.

Modlitba Taizé

PÍSEK

Domov duchodců, Obora

23. 3. (úterý) v 19 hod.

doc. PaDr. Martin Weis, ThD.

Biskup Josef Hlouch – dva úhly pohledu: tvrdý třídní nepřítel a pastýř svého lidu

TŘEBONĚ

*** 25. 3. (čtvrtek) v 19 hod.**

Jan Šnokhaus

Poutní cesta

do Santiaga de Compostella.

Pan Šnokhaus ze Suchdola se loni vydal na dalekou pěší pout' – co přitom zažil a viděl, o to by se s vámi rád podělil.

*** 22. 4. (čtvrtek) v 19 hod.**

P. Ivo Prokop

Mlčel papež k nacismu?

Pius XII. a 2. světová válka. Znamé kontroverzní téma, týkající se postoje katolické církve k nacismu.

*** 11. 5. (úterý) v 19 hod.**

Panelová diskuse

Kde hledat kořeny šikany?

Šikana nezačíná ve škole, ale souvisí s krizí výchovy v rodině. Úvodní přednášku přednese Mgr. Zdeněk Martínek z Pedagogické poradny Pelhřimov; budou přizváni zástupci pedagogů, učitelů či pracovníků s mládeží.

15. 5. (sobota)

Výlet autobusem do Vídně.

Prohlídka kulturních a církevních památek s průvodcem, možnost navštívit samostatně muzea.

Výlet spolupořádá KDU-ČSL, podrobnosti včas upřesníme.

Pokud není uvedeno jinak, přednášky se konají v zimní kapli kláštera v Třeboni.

Vstupné dobrovolné.

*Kontakt: David Pithart
david.pithart@daphne.cz,
tel.: 384 706 184.*

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Konec masopustu

Přijměte následující řádky nevážně – i vážně. Tento třídní svátek nemá ve své podstatě s liturgií nic společného, přesto je plně podřízen průběhu církevního kalendáře. Tak jako se mění termín Velikonoc a s nimi Popeleční středy, tak se také pohybuje oslava masopustu. Svátek Tří králů, kterým se uzavírá vánoční období, otevřel vrátka karnevalům (jižní a západní evropské, ale i vzdálené asijské kraje), u nás pak lidovým radovánkám. Slavili je všichni, od nejhudších až po panovníky. Panovnícké masopustní reje se po třicetileté válce přenesly z Pražského hradu na císařský dvůr do Vídně. Tak později vznikly zvláštní taneční zábavy zvané reduty. První se pořádala v Praze roku 1752.

Písemné zprávy o masopustních rejích u nás pocházejí ze 13. století, i když původ je zřejmě daleko staršího data. Je dochován středověký pokus o liturgické vyjádření. V mnoha klášterních kostelech, především ve Francii, se konal před nedělí „Devítník“ (devátá neděle před Velikonocí) tzv. alelujové officium. Lidé se loučili s aleluja a konal se pohřeb se všemi liturgickými náležitostmi (podobnost pohřbívání Bakchuse či basy). Pro různá uličnictví byl však obřad zakazován.

Dlouhou statí bychom mohli pokračovat. Masopustní neděle předcházela „tučný čtvrtek“, zpravidla doprovázený venkovskou zabíjačkou. Od nedělního poledne teklo pivo proudem, muzikanti se měli co ohánět. V pondělí se pak konával „mužovský bál“, kam neměla svobodná chasa přístup. Vyvrcholením bylo úterý, procházely průvody maškar. Z padesátých let, kdy náboženství ve škole i společnosti mělo ještě nějakou váhu, pamatujeme „šibřinky“ a úterní „Dozvuky šibřinek“. S půlnocí se pohřbila basa a nadešla „Popeleční středa“ a s ní období postní. Konec masa - post!

Jistě netřeba věřícímu připomínat, proč se drží půst. Doba postní je čtyřicetidenní a má své opodstatnění v evangeliu, když Ježíš Kristus před svým vjezdem do Jeruzaléma čtyřicet dní rozjímal na poušti o tom, zda dokáže přijmout svůj úděl. Uvedme jen, že tato doba byla závazně stanovena až na počátku 7. století. První neděle po masopustu je v lidovém názvosloví „Černá nebo Pučálka“. Následuje „Pražná“, „Kýchavná“ a čtvrtá neděle se nazývá „Růžová nebo Družebná“. Pátá postní neděle je „Smrtná“, doprovázená rozjímáním a v lidových obyčejích vynášením zlé „smrtky“. Velikonoce jsou však ještě příliš vzdálené, a tak k další Květné neděli tolik nepospíchejme.

Na Českobudějovicku patří mezi nejznámější koledy „růžičková“ na Doudlebsku, ale také soupeřící „slaměná“ (babská). Růžiček na klobouku je stejně jako dnů v roce a značí kvetoucí sílu, která s jarem přichází. Kytice na vrcholu pak symbolizují čtyři roční období. Na Novohradsku mají kytku jalovcovou. V Nakolicích se drží „šavlová koleda“, stejně jako ve Sv. Janu nad Malší. Nelze zapomenout na masopust v Komařicích, v krásných koutech Šumavy či na Tábořsku, Milevsku a dalších obcích. Ale masopustní veselí podstatou tohoto článku opravdu není.

Ten letošní „Budějický masopust“ se konal již po dvacáté a těšil se hojnému zájmu veřejnosti. Koledy se zde sešly čtyři a před radnicí jim zahrál hostující soubor ze Slovenska. Po obdržení práva ke koledě a troše taškařice se ta Doudlebská-růžičková vedená „matkou“ vydala spořádaným pochodem před budovu Děkanství u katedrály, aby zde „domácího pána“, děkana farnosti sv. Mikuláše P. dr. Zdeňka Mareše, požádala o požehnání. Při kající modlitbě „Otče náš...“ všichni sňali vysoké klobouky zdobené růžičkami a po obdržení požehnání bez studu čekali na tradiční koledu. Pan děkan se jen potutelně usmíval a své požehnání doplnil slovy, aby si toho do půlnoci, kdy přichází Popeleční středa dobře užili... A nastalo rozpačité ticho... do kterého se z davu ozvalo: „Co čekáte, vždyť je krize“. Nakonec se pan děkan nenechal zahanbit a pokynul svému ministrantovi, aby přinesl onu vykoledovanou (jasně že připravenou) odměnu.

Nebyla sice tradiční (fernet), nebyl to ani domácí rum, ale pořádná „flaša“ evropského tuzemáku. S úsměvem a ujištěním „tak zase za rok“ se všichni rozcházeli.

Opravdu jen nakrátko, aby se v ránu Popeleční středy znovu sešli v katedrále k zahájení postní doby a přijetí popelce na znamení své pokory před Bohem... „Čiňte pokání a věřte evangelium...“

Otec biskup Jiří ve svých slovech neskryl radost nad tím, že to s naší vírou určitě nebude tak zlé, když se katedrála zcela zaplnila... „Ponořme se všichni na počátku této postní doby do hloubky svého srdce, do hloubi Božího milosrdenství...“

Co více dodat. Staniž se! A jak jsem se informoval, i při večerní bohoslužbě, kterou celebroidal otec biskup Pavel, byla katedrála zaplněná.

Není to pro nás dobré znamení?

František Růžička, Č. Budějovice

Když chce být vypravěč nudný, poví všechno

Milevsko – Latinská škola v klášteře v Milevsku je pro spoustu obyvatel města a okolí milým a silným místem pro pořádání zajímavých setkání s různými hosty. Sobota 20. února byla výjimkou. Posluchači tentokrát nepřišli za hostem z daleka. Naopak, přišli za mužem patřícím k milevským premonstrátům, za P. Jakubem Berkou OPraem. Jeho perfektně připravené audiovizuální vyprávění se týkalo významných poutních míst.

Poutní místo je takové, kde je člověku dobře, kde cítí vnitřní sílu a pokoj. Na takových místech pak vznikaly drobné stavby, které se v průběhu staletí proměňovaly až do dnešní podoby. Často se na takových místech stala nějaká zvláštní událost, zjevení, nebo postavení kapličky bylo poděkováním za uzdravení. P. Jakub Berka mluvil velice zajímavě, věděl spoustu informací jak z historie, o vzniku poutních míst samotných, tak o slohu, stavitelích či malířích, který ten či onen skvost postavili či zdobili. Zajímavým místem je určitě Svatý kopeček u Olomouce. Zvláštností je např. kříž z roku 1900 stojící venku, na památku narození Jiřího Wolkera, který tam jako poděkování nechali postavit jeho prarodiče. V Bazilice Navštívení Panny Marie je milostný obraz Panny Marie, vážící 10 kg, který je z opuky. Podle pověsti přitahuje všechno tvrdé a zlé a lidé by od něho měli odcházet se srdcem uzdraveným od všeho nedobrého. Dalším místem byl Sv. Hostýn a Vranov u Brna, dále Křtiny u Brna a Sloup

v Blansku. Vyprávění se také týkalo Frýdku ve Slezsku, Starého Brna a Velehradu, kde roku 863 položili základy křesťanství u nás sv. Cyril a Metoděj. Z Moravy děkan Berka odbočil na Slovensko na poutní místo Šaštýn a do severních Čech do Filipova, kde bývá každoročně mše svatá 13. ledna už ve čtyři hodiny ráno, na památku zjevení Panny Marie a následného uzdravení dívky Magdaleny Kadeové v roce 1866.

„Jak by řekl Sir Winston Leonard Spencer Churchill, když chce být vypravěč nudný, poví všechno“. Těmito slovy ukončil P. Berka své vyprávění, i když v jeho notebooku bylo ještě hodně fotografií k dalšímu povídání. Jako třešničku na dortu nám na závěr pověděl o svém zážitku, kdy před asi čtyřmi lety navštívil Mexiko a jeho světoznámé mariánské poutní místo Quadaupe. Hluboce se klaním před znalostí P. Berky, který se svojí noblesou a laskavostí tyto informace nám posluchačům předával.

Alena Růžičková

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Atkinson Peter - Rodinná encyklopedie Bible
Rodinná encyklopedie poskytuje stručný a pou-
tavý úvod do biblických příběhů. Chronologicky
uspořádané a bohatě ilustrované kapitoly obsahu-
jí přehledné mapy, srovnávací tabulky a popisky.
CBS, váz., 127 s., 299 Kč

**Benedikt XVI., Lucio Coco (ed.) - Myšlenky
o rodině**

Výběr z papežových myšlenek o rodině v době,
kdy jsou její základní principy ohrožovány
a zpochybňovány. Kniha navazuje na předcho-
zí Myšlenky o kněžství, Mariánské myšlenky
a myšlenky o sv. Pavlovi.

Paulinky, brož., 149 s., 150 Kč

Dvořák Ladislav - Obejměte své vnitřní dítě

Dobrý vztah k našemu „vnitřnímu dítěti“ nám
umožní s pochopením a láskou přijmout i jeho
negativní pocity - bolest, strach a hněv. To po-
máhá vyléčit naše stará zranění a dodává novou
naději na cestě životem, která nás ještě čeká.

Portál, brož., 182 s., 265 Kč

**Janečková Hana, Vacková Marie - Reminis-
cence**

Jako reminiscenční terapie je označován rozho-
vor terapeuta se starším člověkem o jeho dosa-
vadním životě, dřívějších aktivitách, prožitých
událostech a zkušenostech. Autorky popisují
základní reminiscenční techniky, upozorňují
na význam vzpomínkových podnětů a volby té-
mat, analyzují různé přístupy v práci s reminis-
cencí, zabývají se významem osobnosti člověka
ve vztahu ke vzpomínání.

Portál, brož., 151 s., 285 Kč

Křížová cesta za rodiny

Podle otce biskupa Josefa Hloucha

Sypták, brož., 59 Kč

Pliya Jean - Moc Ježíšova jména

Každý křesťan čistého srdce podřízený církvi
se může modlit za vysvobození své nebo jiné-
ho člověka. Už v modlitbě „Otče náš“ prosíme
Boha, aby nás zbavil od Zlého. Autor uvádí, jak
se přímluvné modlitby užívá v praxi.

Paulinky, brož., 79 s., 99 Kč

**Pospišil Ctirad Václav - Jako v nebi, tak
i na zemi. Náčrt trinitární teologie**

V první části knihy se autor zabývá klíčovými
otázkami; druhá část je historická a třetí je násti-
nem intellectus fidei.

*Karmelitánské nakladatelství, 2. vydání, brož.,
590 s., 429 Kč*

Watzlawick Paul - Úvod do neštěstí

Kultovní kniha amerického psychologa zna-
čné části čtenářů ukáže, v kolika disciplínách aspi-
ruje na nešťastníka a jak se v nich zdokonalit.
Metody jsou to jednoduché, hojně užívané a člo-
věku se dostane podrobného návodu, jak na to.

Portál, váz., 95 s., 175 Kč

Hélele Monginová - Rodiče Terezie z Lisieux

Dne 13. července roku 1858 si v Alençonu vzal
Louis Martin za ženu Zélii Guérinovou. Martino-
vým se narodilo devět dětí, ale jen pět dcer se do-
žilo dospělého věku. Jací vlastně byli a jaká byla
jejich životní cesta? Co vnesli do života svých
dětí a čím naopak jejich děti přispěly k dozrání
rodičů? Jakým životním zkouškám a nejistotám
museli čelit?

Karmelitánské nakl., brož., 143 s., 179 Kč

Oblátský novokněž P. Vlastimil Kadlec, OMI

Oblátský kříž misionáře Zdeňka Čížkovského
našel nového majitele. Když Vlastimil Kadlec,
absolvent Karlovy univerzity, začínal po svém
obrácení na přelomu století psát svůj život s Bo-
hem, nevěděl toho o oblátech mnoho. Poznal je
lépe na Klokotech, kde se rozhodl strávit čas své
civilní služby a to už si ho všichni zamilovali.
Nepřehlédnutelná energie a laskavost byly žive-
ny z pravého pramene, protože nevyschnul ani
během sedmi let strávených v noviciátu a na stu-
diích v Itálii, ani nyní po návratu do Čech.
Po srpnovém jáhenském svěcení na Klokotech
následovalo dne 20. 2. přijetí daru kněžství
v Kroměříži z rukou arcibiskupa Graubnera
a následující týden přijel svým darem posloužit
i klokotským farníkům.

Zeptali jsme se novokněze:

*Ve Tvých dopisech se jako stálíce objevuje verš
z Janova evangelia - „To jsem k vám mluvil,
aby moje radost byla ve vás a aby se vaše ra-
dost naplnila.“ (Jan 15,11) Je Tvůj oblíbený?*
Je to víc než jen můj oblíbený verš. Janovo
evangelium je „moje“ evangelium. Hned co
jsem trošičku poznal Nový zákon, mi bylo jasné,
že „pro mě“ psal Jan. Dokonce jsem si ho vybral
jako svého křestního patrona. A od té doby je
Janovo evangelium a jeho listy jedním z prame-
nů, z nichž čerpám sílu a povzbuzení a v němž
nacházím klíč k mnoha situacím, kterými na své
křesťanské cestě procházím.

A proč právě Jan 15,11?

Tak to už je úplně osobní záležitost. Myslím, že
ten verš vyjadřuje to, k čemu mě Bůh povolal.
Všichni jsme křtem povoláni ke svatosti, k ži-
votu věčnému, tedy ke sdílení vnitřního života
samotného Trojjediného Boha, ale každý z nás
jiným způsobem. Je to jako s řeholními spole-
čenstvími nebo laickými hnutími. Všichni čtou
totéž evangelium, tutéž radostnou zvěst, ale ka-
ždý k tomu užívá své vlastní brýle, svou spiritu-
alitu. Tak např. oblátské, tedy Evženovy brýle
jistě obsahují jednu dioptrii zaměřenou na Kris-
tův kříž, jednu dioptrii misijní, určitě také jednu
dioptrii zaostřenou na ty nejpouštěnější komunity
atd. Ale každý oblát, stejně jako každý křesťan,
má jednu vlastní dioptrii, osobní, která mu po-
máhá vidět tu skutečnost evangelia, pro niž byl
Bohem povolán k životu, aby právě onu skuteč-
nost žil a skrze ni svědčil druhým o Kristu. Líbí
se mi myšlenka, že při početí každého z nás Bůh
vysloví jedno slovo, jednu větu z evangelia, a je-
likoť má jeho slovo tvůrčí moc, byli jsme tím-
to slovem zároveň stvořeni. A máme celý život
na to, abychom toto naše slovo objevovali a žili
ho. Čím blíže se k tomu slovu dostáváme a čím
víc ho žijeme, tím víc se stáváme sami sebou,
tedy opravdovým člověkem a křesťanem.

A já si myslím, a snad to nezní příliš opovázlivě,
že jsem to své slovo našel: radost a sdílení rado-
sti. Radost zažívám od té chvíle, co jsem Boha
poznal a nechal se pokřtít. A misionářem jsem
proto, abych tutéž radost a zkušenost předával
druhým, aby tak byla naše společná radost úpl-
ná.

HK

PERSONALIA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Ing. Tomáš Rádl, SDB, oslaví 18. 3. 2010 pa-
desáté páté narozeniny.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ:

P. Ferdinand Kondrys, Kněžský domov Č. Bu-
dějovice - Suché Vrbné, oslaví 5. 4. 2010 šedesá-
té páté výročí kněžského svěcení.

Oběma jubilantům upřímně blahopřejeme.

-acebb-

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST

TÁBOR - KLOKOTY

A OBLÁTI NEPOSKVRNĚNÉ

PANNY MARIE

Vás zvou

každý první čtvrtek v měsíci
v rámci Kněžského roku

a získání plnomocných odpustků

na celodenní adoraci v Emauzích
(v letním období v kostele)

9-16.15 hod.

Zakončena svátostným požehnáním
v 16.15 hod poté v kostele modlitba
ružence se svátostným požehnáním

Možnost přistoupit ke svátosti
smíření 16.30 hod.

Mše svatá v 17 hod.

a každý první pátek v měsíci
adorace po mši svaté v Emauzích
(v letním období v kostele)

Mše svatá 17.00 hod.

začátek adorace po mši svaté do
18.45 hod. s modlitbami a zpěvem
18.45 - 19.30 hod. tichá adorace.

Možnost ke svátosti smíření
od 16.30 hod. v kostele.

„Velká klokotská křížová cesta“

2. 4. 2010 - Velký pátek -
na Klokotech v 15.45 hod.

následují velkopáteční obřady
v 17 hod.

poté začátek

Novény k Božímu milosrdenství

3.- 5. 4. 2010 - novéna v 15.00 hod.

6.-10. 4. 2010 - novéna v 16.15 hod.

11. 4. 2010 - 2. velikonoční neděle -

Svátek Božího milosrdenství -

zakončení novény

adorace v 15 hod.,

možno přistoupit ke svátosti smíření

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, se připojily také **České Budějovice**, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svaté jsou z tohoto kostela přenášeny každý pátek v 18 hod., s výjimkou prvního pátku v měsíci.

* Svět kolem nás je barevný a plný zajímavostí. Dětskýma očima se na něj díváme v relaci **Barvíněk** v úterý od 16 hodin a v sobotní reprize od 9.30 hodin. Protože se nacházíme v Roce kněží, zabýváme se v Barvínkách po celou dobu postní právě osobou kněze, a to z různých úhlů pohledu. 23. 3. představíme kněze pracujícího s mládeží. V této souvislosti nemůžeme opomenout svatého Jana Boska, který práci s mladými lidmi přijal jako své životní poslání. 30. 3. upoutá naši pozornost kněz – biskup. Vysvětlíme, jak se kněz může biskupem stát, a zmíníme se také o povinnostech souvisejících s tímto stavem. Připomeneme rovněž jednoho z nejvýznamnějších českých biskupů v dějinách, totiž svatého Vojtěcha.

* Relace **Magdazín** pravidelně zpestřuje středeční rána od 9.30 hodin. 24. 3. se můžete spolu s moderátorkou Magdou Hauserovou vydat na „Cestu do Indie“. Tak se jmenuje projekt Rozvojového střediska ACHP, v rámci něhož dárce Adopce na dálku poznávají projekty, které podporují. O letošní výpravě za adoptivními dětmi v Indii pohovoří Petra Matulová a jedna z účastnic cesty.

* **Oktáva**, to je pořad přinášející informace o aktuálním dění v oblasti vážné hudby. Na programu je vždy v pátek od 16.55 hodin. Na 19. 3. je připravena závěrečná část trináctidílného cyklu o varhanách, který pro Radio Proglas natočil varhaník Pavel Černý. 26. 3. se přihlásí redaktor Pavel Smolek z pražského studia Kristián. 2. 4. přivítáme muzikoložku Mgr. Jarmilu Mráčkovou, která představí vybrané skladby Bohuslava Martinů. 9. 4. přiblížíme festival sborového zpěvu Bohemia Cantat. 16. 4. nabídneme pozvánku na mezinárodní hudební festival Pražské jaro 2010.

* V obvyklém pátečním čase od 16 hod. přinášíme reakce na aktuální témata, rozhovory a debaty u kulatého stolu víry v rubrice **Všimli jsme si**. 26. 3. uslyšíte rozhovor s redaktorem týdeníku Světlo, čerstvým osmdesátníkem, PhDr. Lubomírem Štulou. 2. 4. zařazujeme další část cyklu věnovaného modlitbě. Tentokrát se dozvíte, jak se modlí vincentini. Více vám prozradí sami řeholníci z komunity v Lošticích u Olomouce.

* Dveře do světa klasické hudby nám každou sobotu ve 21.20 hodin otevírá **Vstupenka na operu/operetu**. „Jenůfa neboli Káťa Kabanová“, tak se nazývá opera Leoše Janáčka, kterou si poslechneme během dvou večerů s datem 10. a 17. 4. Hudbu vybírá redaktorka Klára Beránková.

* **Koncerty vážné nebo duchovní hudby** vám mohou zpříjemnit nedělní večery od 20.30 hod. 18. 4. je na programu jediné rozsáhlé dílo, a to skladba pro orchestr, sbor a sóla, napsaná na slavný Shakespearův námět. Jmenuje se Romeo a Julie a pochází z pera francouzského skladatele Hectora Berlioze.

* 22. březen je Světovým dnem vody. U této příležitosti připravil redaktor Antonín Žoldnerčík pořad, nazvaný „**Voda – zdroj života**“. K mikrofonu si pozval pracovníky povodí Odry v Ostravě, navštívil také přehradu Šance ve Starých Hamrech. Premiéru pořadu zachytíte ve čtvrtek 18. 3. od 22 hod.

* **Svědectví dokumentů**, tak je nazván rozhovor S Doc. PaedDr. ThLic. Martinem Weisem, Th.D., který pedagogicky působí na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Autor stejnojmenné knihy, která byla nedávno vydána, pohovoří o interních dokumentech StB. Dozvíme se z nich pozoruhodné informace o tom, jak byli agenti StB instruováni k různým proticírkevním aktivitám. Poslouchejte v úterý 30. 3. ve 22 hodin.

* **Velikonoce srdcem katedrálního faráře**. Rozhovor s P. Janem Plačkem, farářem katedrály Božského Spasitele v Ostravě, vysíláme ve čtvrtek velikonočního týdne. Tento regionální pořad ze studia Hedvika naladíte 8. 4. ve 22 hod.

-kb-

Zveme vás na
**TRADIČNÍ POUŤ
U PANNY MARIE BOLESTNÉ
NA PODSRPU U STRAKONIC
26. 3. 2010 (Bolestný pátek).**

Mše sv.
v 8.00, 9.30, 11.00 a 17.30 hod.
15-17 hod. - Výstav Nejsvětější
svátosti, adorace
17 hod. - Křížová cesta
Příležitost ke svaté zpovědi.

V 9.30 hod. vyjde na Podsrp
procesí ze hřbitovního kostela
sv. Václava ve Strakonici
u nádraží.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ nabízí

Jeruzalémské meditace

Svědectví poutníka

Józef Augustyn

Jeruzalémské meditace, svědectví poutníka Józefa Augustyna SJ, jsou sborníčkem modlitebních rozjímání a reflexí věnovaných Svaté zemi. K napsání knihy inspiroval autora několikaměsíční

pobyt v Izraeli. Přestože text je osobního rázu, nejde o cestovní deník a už vůbec ne o nějaký turistický průvodce po Svaté zemi. Jak už napovídá sám název, jde o sbírku meditací věnovaných zaslíbené zemi – Ježíšově vlasti.

Váz., 254 str., 239 Kč

Bible a morálka

Biblické kořeny křesťanského jednání

Papežská biblická komise

Další dokument

Papežské biblické komise vychází ze zadání, který tomuto grémiu špičkových katolických biblistů v celosvětovém zastoupení dal v roce 2002 papež Jan Pavel II.

V současné situaci morálního relativizmu a určité skepse v biblickém a teologickém bádání se ukázalo nutné, aby se tým odborníků vyslovil k otázce, do jaké míry a jakým způsobem zavazuje Bible jakožto sbírka starobylých textů a zároveň inspirované Boží slovo v oblasti mravních principů a norem. Tento dokument vychází po šesti letech usilovné práce.

Brož., 207 str., 189 Kč

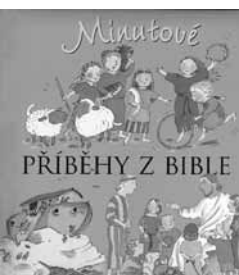

Minutové příběhy z Bible

E. Pasqualiová, N. Smeeová

Deset vybraných příběhů ze Starého a Nového zákona přináší poučení i zábavu prostřednictvím hravého způsobu vyprávění a obrázků.

Váz., 45 str., 175 Kč

Josyf Slipyj

Josyf Slipyj se narodil 17. února 1892 v Zazdristu, nacházející se v západní části Ukrajiny. Po skončení obecné školy začal navštěvovat gymnázium v Tarnopolu, kde jeho mimořádný intelekt a studijní schopnosti nemohly uniknout pozornosti profesorů. Když se mladý maturant Josyf zapsal ke studiu filologie na Filozofické fakultě Lvovské univerzity, byl již v úzkém kontaktu s řeckokatolickým arcibiskupem Lvovským Mons. Szeptyckim, který zanedlouho poté vyslal nadějného studenta na studia do rakouského Innsbrucku.

Na kněze byl vysvěcen 30. září 1917 v rodné arcidiecézi, ale na jeden rok se ještě vrátil do Rakouska, kde studia ukončil doktorátem z teologie. Aby však mladý teolog posílil pouto s Petrovým nástupcem, poslal ho arcibiskup na dva roky do Říma, kde pokračoval ve studiích teologických disciplín na Papežském orientálním ústavu, ale i Angelicu a Gregoriánské univerzitě. S mimořádným rozhledem a zkušenostmi se vrátil roku 1922 do své vlasti a nejenom, že začal přednášet dogmatickou teologii ve Lvovském semináři a působil v pastoraci, ale zapojil se ihned do náboženského a kulturního života své země. V roce 1923 zahájil jako redaktor vydávání odborného časopisu „Bohoslavija“ a roku 1925 stanul v čele semináře jako rektor. Stal se i prvním rektorem „Teologické akademie“ ve Lvově a v letech 1929-1944 prezidentem „Společnosti pro teologickou vědu“.

V listopadu 1939 byl papežem Piem XII. jmenován arcibiskupem-koadjutorem (s právem nástupnickým). Po smrti arcibiskupa Szeptyckého v listopadu 1944 se tedy stává metropolitou a zároveň duchovní oporou pro všechny řeckokatolíky na Ukrajině. Pro církev řeckokatolickou je to však počátek období krutého komunistického pronásledování, které se nedá srovnat se šikanováním ze strany Němců v období světové války. Během několika málo měsíců představitelé řecko-katolické církve, stovky kněží a věřících byli uvězněni v komunistických lágrech, kostely byly zničeny, zavřeny nebo předány pravoslavným, čímž také řecko-katolická církev vstoupila do absolutní ilegality.

V dubnu 1945 byl arcibiskup Slipyj uvězněn a po roce odsouzen na osm let těžkého žaláře, znova pak souzen v roce 1953 a odsouzen na dalších na pět let, pak v roce 1958 na další čtyři roky a nakonec v roce 1962 byl odsouzen na doživotí v naději, že se podaří zlomit jeho víru, lásku a pouto jednoty se Svatým otcem. Celkem tedy strávil 18 let v nejtěžších komunistických žalářích a lágrech na Sibiři a Kamčatce.

Když v roce 1960 papež Jan XXIII. jmenoval nové kardinály, v jeho srdci bylo i jméno tohoto trpícího pastýře. S podporou mezinárodních organizací a Spojených států se podařilo Svatému Stoleci vyjednat dovození Sovětských úřadů, aby se arcibiskup Slipyj mohl účastnit již započatého II. vatikánského koncilu. V únoru 1963 přijíždí tedy mons. Slipyj do Říma a setkává se s papežem Janem XXIII., kterému vzdal hold - i jménem miliónů řeckokatolických věřících pronásledovaných a roztroušených po celém tehdejší Sovětském Svazu.

Arcibiskup Slipyj se ihned zapojil do koncilového dění a významně se zasloužil o vyjádření koncilu týkající se Východních církví. Koncilové okamžiky arcibiskup Slipyj připomenul i po letech v duchovním testamentu (1981): „*Uvědomujíc si velikou důležitost svědectví, promluvil jsem ke koncilním Otcům dne 11. října 1963 – a ne o svědectví mém osobním, které bylo již obecně známé, nýbrž o svědectví celé církve na Ukrajině. Mluvil jsem o její víře v Krista a církve, jednu, svatou, obecnou a apoštolskou... Jako výraz uznání a vděčnosti před celým světem, ale především jako projev solidarity v utrpení s těmi, kdo byli pronásledováni a také jako morální pod-*

poru, navrhl jsem a požádal, aby metropolitní stolec byl povýšen na patriarchální.“

I když toto přání „nového patriarchátu“ nebylo papežem vyslyšeno, mezi nově jmenovanými kardinály v lednu 1965 bylo i jméno Lvovského arcibiskupa. Stejně jako pražský arcibiskup Beran, byl i arcibiskup Slipyj při slavnostních příležitostech nablízku Svatému otcí, který projevoval vděčnost a hlubokou úctu oběma statečným pastýřům trpící církve. Při závěrečném zasedání koncilu v roce 1965 se papež Pavel VI. vyjádřil v kázání těmito slovy: „*Působí mi radost, že mám za koncelebranty několik biskupů, zástupců zemí, v nichž omezují a upírají svobodu, na niž evangelium má právo; někteří dokonce sami zakusili utrpení, jež je údělem Kristova apoštola. Nechť tato oběť mše svaté je výrazem naší solidarity, lásky, našeho přání v příchod lepších dnů pro všechny tyto milované bratry biskupy, pro země, k jejichž větší lásce nás pobízejí.*“

Kardinál Slipyj prožil poslední roky svého života v Římě. Byl členem „Kongregace pro Východní církev“ a zúčastňoval se biskupských synod (1967, 1969, 1971, 1974, 1977, 1980). Především se však plně věnoval pastoraci Ukrajinců řeckokatolického vyznání, navštěvoval je v nejrůznějších částech exilového světa, pro ně vybudoval kulturní a vzdělávací centrum, katedrálu sv. Sofie v Římě, za ně a svobodu svého národa vždy pozvedal svůj hlas.

Zemřel 7. září 1984 v Římě a pohřben byl v kryptě katedrály sv. Sofie, kterou 15 let předtím osobně konsekroval. Po pádu komunistického režimu a poté co Ukrajina získala nezávislost, byl v roce 1991 Josyf Slipyj rehabilitován a následujícího roku byly jeho tělesné ostatky převezeny a uloženy v kryptě metropolitní katedrály sv. Jiří ve Lvově.

Zdeněk Mareš

Bohuslav Reynek: Zvěstování

Jest jasné březnové jitro, slunce vyšlo před hodinou, vody jsou ještě přikryty škraloupem ledu, ale ten se do poledne rozpustí. Skřiváci zpívají nad Nazaretem a Maria je slyší, ač má okno zavřeno, aby si v jizbě uchovala krapet milého tepla od snídane.

V onu chvíli k ní vchází Archanděl a vyřizuje Vzkaz a Maria svoluje a podrobuje se. Jestli děvčátko pokorné a přitom a přitom sama Moudrost. A hned Izaiáš v lůně Abrahamově v svrchovaném vytržení pěje „Aj Panna počne“, jako ohnivý kohout ve tři hodiny ráno tleskaje křídly kokrhá a ohlašuje červánky a veškeren statek nato s nadějí se vzbouzí. A andělé spouštějí z nebe žebř z nejčistšího

světla a potom žebři nejsvětější Trojice sestupuje k Marii, která ihned se sama stává Nebem, příbytkem Božím, Archou úmluvy, Domem zlatým a Věží ze slonové kosti. A jest potřebí, aby byla takto velika a těžka, jinak by nebyla s to rozdrtit hlavu Hada, která jest nesmírná a tvrdá jako skalina plná jeskyň a v tlamě má prameny všeho zlého.

Tedy od té chvíle Bůh se vtělil v Marii a Maria v Boha a stal se div tak veliký, že nikdy ho nepochopíme.

A jest večer po jasném jarním dnu, Maria, v šeré světničce čeká na Josefa a dívá se na růžový odlesk západu v okně, který za chvíli zesíná a potom zmodrá, zahoří tam hvězda, a tehdy již také Josef se vrátí.